

Liceu

Opera
Barcelona

La gata perduda

ARNAU TORDERA I
VICTORIA SZPUNBERG

Aquest projecte comunitari ha rebut finançament del programa de recerca i innovació Horizon 2020 de la Unió Europea en virtut del conveni de subvenció núm. 870610

GRIFOLS

 CUATRECASAS

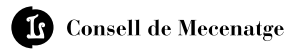
 Agbar

Temporada 2022-2023

Fundació Gran Teatre del Liceu

Patronat de la Fundació del Gran Teatre del Liceu

President d'honor

Pere Aragonès García

President del patronat

Salvador Alemany Mas

Vicepresidenta primera

Nàtalia Garriga Ibáñez

Vicepresident segon

Víctor Francos Díaz

Vicepresident tercer

Jordi Martí Grau

Vicepresidenta quarta

Núria Marín Martínez

Vocals representants de la Generalitat de Catalunya

Jordi Foz Dalmau, Irene Rigau Oliver, Josep Ferran Vives Gràcia, Àngels Barbarà Fondevila

Vocals representants del Ministerio de Cultura y Deporte

Eduardo Fernández Palomares, Joan Francesc Marco Conchillo, Santiago de Torres Sanahuja, Helena Guardans Cambó

Vocals representants de l'Ajuntament de Barcelona

Marta Clari Padrós, Josep Maria Vallès Casadevall

Vocal representant de la Diputació de Barcelona

Joan Carles Garcia Cañizares

Vocals representants de la Societat del Gran Teatre del Liceu

Javier Coll Olalla, Manuel Busquet Arrufat, Ignasi Borrell Roca, Josep Maria Coronas Guinart, Àgueda Viñamata y de Urruela

Vocals representants del Consell de Mecenatge

Luis Herrero Borque, Elisa Durán Montolí, Rosario Cabané Bienert, José Manuel Casas Aljama, Alfonso Rodés Vilà

Patrons d'honor

Josep Vilasarau Salat, Manuel Bertrand Vergès

Secretari no patró

Joaquim Badia Armengol

Director general

Valentí Oviedo Cornejo

Comissió Executiva de la Fundació del Gran Teatre del Liceu

President

Salvador Alemany Mas

Vocals representants de la Generalitat de Catalunya

Nàtalia Garriga Ibáñez, Jordi Foz Dalmau

Vocals representants del Ministerio de Cultura y Deporte

Joan Francesc Marco Conchillo, Antonio Garde Herce

Vocals representants de l'Ajuntament de Barcelona

Jordi Martí Grau, Marta Clari Padrós

Vocal representant de la Diputació de Barcelona

Joan Carles Garcia Cañizares

Vocals representants de la Societat del Gran Teatre del Liceu

Javier Coll Olalla, Manuel Busquet Arrufat

Vocals representants del Consell de Mecenatge

Luis Herrero Borque, Elisa Durán Montolí

Secretari

Joaquim Badia Armengol

Director general

Valentí Oviedo Cornejo

[Tornar a l'índex](#)

Liceu
Opera
Barcelona

**El futur comença en el present.
Avancem junts.**

TEMPORADA ARTÍSTICA

Mecenes

[Tornar a l'índex](#)

Col·laboradors del 175è aniversari

FUNDACIÓN
MUTUA MADRILEÑA

Naturgy

idealista

Patrocinadors

Santander Fundación

CASA SEAT

Damm
Fundació

FUNDACIÓ
PUIG

GRIFOLS

Agbar

ZF CONSORCI
barcelona
ZONA FRANCA

TRAM

Protectors

abertis

Allianz

cellnex
driving telecom connectivity

Coca-Cola

demeter

大成 DENTONS

F B A
Fundació Bosch Aymerich

FIATC
ASSEGURANCES

Fundación
Salvat

Gramona

grupo
GVC
Gaesco

HAVAS
MEDIA GROUP

mesoestetic

nexica | econocom

ORDESA

PAU GASOL

signify
the meaning of light

[Tornar a l'índex](#)

Col·laboradors

Mitjans de comunicació

[Tornar a l'índex](#)

EL PETIT LICEU I LICEUAPRÈN

LICEUNDER35

LICEUAPROPA

Liceu

Opera
Barcelona

Moltes gràcies!

[Tornar a l'índex](#)**Junta benefactors****Presidenta**

Cucha Cabané

Vicepresidenta

Elena Barraquer

Carlos Abril
 Ramon Agenjo
 Alfons Agulló
 Eulàlia Alari
 Muntsa Alcañiz
 Salvador Alemany
 Fernando Aleu
 Pere Armadàs
 Esperanza Aubert
 Luis Bach
 Josep Balcells
 Mercedes Barceló
 Simon P. Barceló
 Rafael Barraquer
 David Barroso
 Núria Basi
 Mercedes Basso
 Carmen Bastardas
 Margarita Batllori
 Manuel Bertran
 Manuel Bertrand
 Josep M. Bové
 Carmen Buqueras
 Sonia Burgos
 Marc Busquets
 Jordi Calonge
 Joan Camprubi
 Ramona Canals
 Rosa Carcas
 Montserrat Cardelús
 Alejandro Caro
 Aurora Catà
 Ramon Centelles
 Guzmán Clavel
 Sergio Corbera
 Javier Cornejo
 Rosa Cullell
 Cuca Cumellas
 Lluís de la Rosa
 M. Dolors i Francesc
 Meya Durall
 Francisco Egea
 Fernando Encinar
 M. José Enguix
 Joan Esquirol
 Antonio Establés
 Patricia Estany
 Marisa Falcó
 Ignacio Feijoo

Magda Ferrer-Dalmau
 Inés Fisas
 Santiago Fisas
 Albert Foraster
 Mercedes Fuster
 José Gabeiras
 Gabriela Galcerán
 Gema Galdón
 Jorge Gallardo
 Albert Garriga
 Pau Gasol
 Francisco Gaudier
 Anna Gener
 Lluís M. Ginjaume
 Ezequiel Giró
 M. Inmaculada Gómez
 Andrea Gömöry
 Casimiro Gracia
 Jaume Graell
 Quica Graells
 Ainhoa Grandes
 Francisco A. Granero
 Pere Grau
 Calamanda Grifoll
 Poppy Grijalbo
 Pau Guardans
 Maria Guasch
 Bernardo Hernández
 Pepita Izquierdo
 Gabriel Jené
 Iolanda Latorre
 Pitu Lavín
 Sofia Lluçh
 Ma. Teresa Machado
 Waltraud Maczassek
 Rocio Maestre
 Carmen Marsá
 Cristina Marsal
 Mercedes Marsol
 Josep Milian
 Inma Miquel
 Verónica Mimoun
 José M. Mohedano
 Alexandra Molina-Martell
 Joan Molins
 Victòria Moncunill
 Juan Pedro Moreno
 Josep Oliu
 Victoria Parera
 Ivan Pons
 M. Carmen Pous
 Jordi Puig
 Marian Puig
 Ton Puig

Victòria Quintana
 Juan Bautista Renart
 Blanca Ripoll
 Joan Roca
 Miquel Roca
 Pedro Roca-Cusachs
 Alfonso Rodés
 Gonzalo Rodés
 Josep Sabé
 Francisco Salamero
 Josep L. Sanfeliu
 Elina Selin
 Maria Soldevila
 Rafael Soldevila
 Jordi Soler
 Josep Taberner
 Manuel Terrazo
 August Torà
 Ernestina Torelló
 Josep Turró
 Joan Uriach
 Joaquim Uriach
 Marta Uriach
 Manuel Valderrama
 Ana Vallés
 Gloria Ventós
 Josep Viader
 Eduardo Vilá
 Josep Vilarasau
 Maria Vilardell †
 Luis Villena
 Salvador Viñas
 Lydia Zuloaga

Benefactors internacionals

Shawn Anderson
 Carine Derangere
 Maria Rosela Donahower
 Carmen Egido
 Philina Hsu Chang
 Mónica Lafuente
 Barry Lynam
 Brian Pallas
 Martina Priebe
 Sylvain Sachot
 Paul Schulz
 Karen Swenson
 Verónica Toub
 Michael Winstrøm

Benefactors joves

Alex Agulló
 Pablo Álvarez-Cuevas
 Lidia Arcos
 Gonzalo Ayesta
 Paula Barrachina
 Ignacio Baselga
 Marc Busquets
 Diana Casajús
 Inés Cuatrecasas
 Marta Cuatrecasas
 Patricia Ferrer
 Pau Font
 Víctor García
 Enric Girona
 Albert Hernández
 Mario Herrera
 Rodrigo López de Armentia
 Santiago Lucas
 Alexandra Maratchi
 Esther Mas
 Marc Mayral
 Juan Molina-Martell
 Elisabeth Montamat
 Felipe Morenés
 Santiago Pons-Quintana
 Andrea Puig
 Julia Puig
 Inés Pujol
 Pepe Pujol
 Toni Pujol
 Sara Ramírez
 Ana Recasens
 Esperanza Schröder
 Claudia Segura
 Manuel Torralba
 Carlos Torres
 Oscar Vilá

Liceu
 Opera
 Barcelona

10

—

Fitxa tècnica

18

—

Resum
argumental

13

—

Participants

40

—

De l'escriptura
del llibret a l'òpera

11

—

Fitxa artística

23

—

La gata perduda

Victoria Szpunberg

15

—

Persones
i entitats
col·laboradores

Víctor García
de Gomar

44

—

La gata perduda,
una faula amb el
Raval

12

—

Repartiment

33

—

Moments
musicals

Ricard Soler Mallof

Arnau Tordera I

[Tornar a l'índex](#)

48

El Raval: un barri amb un gran talent artístic i comunitari

Fundació Tot Raval

53

L'estranya parella

François Matarasso

58

Entrevista a Arnau Tordera I

67

Biografies

79

Entitats

La gata perduda

ARNAU TORDERA I
VICTORIA SZPUNBERG

Òpera comunitària de nova creació produïda pel Liceu

Òpera en cinc actes

Basada en el llibret original de Victoria Szpunberg

Funcions: 5 i 7 d'octubre

Estrena absoluta

Durada aproximada: 2 h 25 min

Acte I: 25 min / **Acte II:** 30 min / **Acte III:** 10 min / **Entreacte:** 30 min / **Acte IV:** 20 min / **Acte V:** 30 min

Fitxa artística

Direcció musical

Alfons Reverté

Direcció d'escena

Ricard Soler Mallol

Escenografia

Adrià Pinar

Vestuari

Montse Amenós

Direcció de coreografia

Tuixén Benet

Coreografia

Anna Macau

Il·luminació

Cube.bz

(María de la Cámara i Gabriel Paré)

Videocreació

Miquel Àngel Raió

Coordinació de cors

Cristina Colomer

Assistent a la direcció d'escena

Inés García

Assistent a l'escenografia

Francesc Serra

Assistent al vestuari

Marc Udina

Assistent a la videocreació

Arantxa Melero

Assistents musicals pianistes

Daniel Tarrida, Miquel Villalba,

Maryna Naydon

Producció Gran Teatre del Liceu

Construcció d'escenografia

Delfini (Plataforma), Nussli (Bastida)

Creació del graffiti

Artistes: Eledu, JLoca, Kenor, Morcky, Musa i Nemo en col·laboració amb la cooperativa Impulsem, sota la curadoria d'Antoine Careil de Street Art Barcelona / Arnau Gallery

Montana Colors

Montó Pinturas

Creació de la comparsa de la gata

José Menchero en col·laboració amb alumnes en pràctiques de l'Escola Massana

Construcció d'atrezzo

Taller d'escenografies Castells

Ventura & Hosta Cartons

Nafka

Euro Segway Barcelona

Joan Viscasillas

Confecció de vestuari

Dona Kolors

Goretti Puente

T.I.A.

Top Manta

Impressió fotogràfica al vestuari

Tot Kedabé, S.L.

Retrats fotogràfics al vestuari

Jordi Guillumet i estudiants de la Facultat de Comunicació Blanquerna

Disseny dels cartells

Centre Ocupacional Sínia i estudiants de l'Escola Massana

Enregistrament i edició vídeo

Jordi Parés, Elio Mulas, Francesc Sitges-Sardà, Uri Lázaro Planas

Repartiment

Magnat

Pau Armengol

Secretari

Joan Sáez

Arquitecta

Rocío Martínez

Curadora

Marta Infante

Detectiu

Albert Casals

El camell del Raval

Óscar Peñarroya

La gata

Dianne Ico

Cor del Raval

Agrupació coral i recreativa Les Flors de Maig, Cor de dones de Xamfrà, Cor Drassanes, Cor Turull, Coro Kudyapi, Dona Gòspel, KorraVal Evolution, Grup Mon Raval, Musicals' Choir, Societat Coral Girasol, TrencaCors

Cor Heavy Punk

José Domínguez, Leandro Crespo i músics del Taller de Músics

Cor Hip-Hop

Musicals' Choir i Coro Kudyapi

Cor Rumba

Associació Carabutsí

Cor de Bevedors del Marsella

El Cor Canta

Invisibles

Cor dels Invisibles

Músics de carrer

Taller de Músics

Batucada

Batucada de l'Escola de Músics

Orquestra

Orquestra del Conservatori del Liceu

Ballarins

Jordi Calpe
Mario García
Raúl Lorenzo
Andrea Madrid
Sònia Prado
Maria Quero
Ariadna Saltó
Anna Serra
Anna Tejero

Participants

Cor del Raval

Agrupació coral i recreativa Les flors de maig

Celia Alcover
Núria Alemany
Josep Aleu
Lydia Ballarín
Cristóbal Bretones
Tatús Catañá
Josep Centelles
Ana M. de Palacio
Teresa de Palacio
Montse Domínguez
Joana Duch
Manel Esteban
Octavi Fontecha
Joan Izquierdo
Núria Mallarach
Eulàlia Marraco
José Mediñá
Esther Monfort
Ricard Pallarolas
Angelina Pérez
Lucí Quintero
Antonia Veredas

Cor de dones de Xamfrà

Clara Díaz
Mercedes Díaz
Cèlia Gurmaches
Juliette Lemerle
Margarita Montada
Francesca Navarrete Checa
Elinor Ridler
Magalí Sala
Ester Santamaría
Kuku Sergu

Cor Drassanes

Marta Albarran
Sílvia Boldú
Ramon Calsada
Jordi Camps
Isabel Coloma
Laura Comanges
Thais Domènech
Andreu Enfedaque
Manuela Fernández
Rod Fiorito
Susana González
Nora Gorriaran
Bego Gutiérrez
Conxita Gutiérrez
Verònica Kuchinow
Heike M. Martínez
Àngels Mateo
Anna Mayoralgo
Josep Maria Nin
Montserrat Parera
Óscar Peñarroya
Mireia Plana
Marta Puigdemengolas
Montse Ribas
Josep Ribes
Teresa Ripoll
Marc Rodríguez
Llorenç Rovira

Imma Salmeron
Javi Sánchez
Noèlia Sánchez-Pajares
Joan Sagalés
Margarida Serrat
Margaret Themistanjioglus
Betlem Vegara
Anna Xalabarder
Cor Turull (també Cor d'amistats)
Dina Albareda
Edna Albareda
Óscar Blanco
Joan Calicó
Laià Cortiella
Mireia Fabregat
Iris Fornis
Manel García
Alfred Garrido
Alan Jornet
Raquel Lozano
Marta Panadès
Alba Pujol
Marina Reyes
Cristina Rizzo
Maria Serradó
Marc Vendrell

Coro Kudyapi (també Cor dels Invisibles)

Jahaira Rikisha Alarcón
Eddie Alcedo
Aleix Jensen Baquirán (també Cor Hip-Hop)
Ana Karen Baquirán
Ralph Lawrence Bueno (també Cor Hip-Hop i solista del Cor del Raval)
Eduard Caringal (també Cor Hip-Hop)
Bernadette Catilo
Patrick Ceria
Patricia Jane Chipongian
Leira Lis Clérigo
Jomari Edangalio Chávez (també Cor Hip-Hop i solista del Cor del Raval)
Alvin Joe Domingo
Yven Marie Enoserio
Nica Santina de la Goiabo
Ruthman Junior Galicia (també Cor Hip-Hop)
Ángel Leal
Charmae Llagas
Jynwell Cyndra Maloles (també solista del Cor del Raval)
Kristine Manzano Manuel
Erin Mendoza
Seira Gail Mercado
Phrencis Mier (també Cor Hip-Hop)
Jewel Miles Cortez
Amber Ocampo
Amethyst Ocampo
Rhianne Ocampo
Katrina Nicole Oamil Tagorda
Kiara Ordinario de Guzmán
Krisha Ordinario de Guzmán
Daniela Ortega
David Pacilán

Ryan Jay Quinto
Fenina Ramos
Dianne Regualos
Benjamin Eladio Serafica
Camille Rose Tabuno
Aivan Tubón
Nelissa Tubón
Geoffrey Ubas
Daniela Mae Vicente
Dona Gòspel
Joy Omolere Akindayini
Evelyn Akpomdaye
Oluwtoyin Fayombo
Mariam Gabriel
Míriam Traruell
Núria Guasch
Stella Maxwell-Etuk
Loveth O. Nnamaka
Joy Omorogivea
Favour Osagie
Carmen Trevejo
Grup Mon Raval
M. Isabel Asín
Francisco Galeote
Marga García Puigbarraca
María Teresa Hernández
Mercè Juan
Esther López
Esther Magich
Susana Magich
Pablo Martí
Lluïsa Martínez
Enric Mena
M. del Carmen Pinto
Maite Roca
KorraVal Evolution
Sandra Calisto
Ana María Curbelo
Benilda Díaz
Dori Gallardo
Alicia Iniesta
Maricarmen Martínez
Rut Monràs
Eloïsa Rochina
Ana María Salillas
Musicals' Choir
Deidre Atiénzar
Georgina Bargalló
Mariona Bargalló
Daniel Bermejo
Ona Casals (també corista i comparsa)
Núria Casares (també corista i comparsa)
Raquel Centeno (també corista)
Sara Cosgaya
Caterina Cursach
Clàudia Curtichs (també solista Cor del Raval)
Laià Farrés (també Cor Hip-Hop)
Paula Fernández (també corista)
Nil Ferré de Lacomà (també comparsa i solista Cor del Raval)
Júlia García
Verónica García (també comparsa)
Joan González (també solista Cor del Raval)

Milos González
Mafalda Gornés (també solista Cor del Raval)
Martí Grau (també Batucada i solista Cor del Raval)
Mouna Halhouel el Harrak (també comparsa i corista)
Miquel Jaume (també solista Cor del Raval)
Clara Juan
Iago Lorenzo (també Cor Hip-Hop)
Arnau Luengo (també solista Cor del Raval)
Albert Martí (també comparsa i solista Cor del Raval)
Maria Martí
Judith Martínez (també comparsa i corista)
Paula Martínez (també comparsa)
Núria Molina (també comparsa)
Adrià Moral (també comparsa)
Mariona Ortíz (també Cor Hip-Hop)
Darek Guayanay Paredes
Daniela Pérez (també comparsa i solista Cor del Raval)
Maria Pons
Violeta Pons
Quimsaina Powers-Fernández (també comparsa i solista Cor del Raval)
Frida Puigardeu (també comparsa)
Sibyla Thais Riegele (també solista Cor del Raval)
Martina Riera (també comparsa)
Adrià Rodríguez (també comparsa)
Paula Romera (també solista Cor del Raval)
Júlia Ruiz (també comparsa)
Ona Salleras (també comparsa)
Noa Santiago (també comparsa)
Sergi Sarraute
Carles Tomàs (també comparsa)
Chloé Valdeolmillos (també comparsa i solista Cor del Raval)
Gerard Valdez
Júlia Vera
Abel Alexander Vidal (també solista Cor del Raval)
Rita Wabotay (també Cor Hip-Hop, comparsa i solista Cor del Raval)
Àlex Yang (també Cor Hip-Hop, comparsa i solista Cor del Raval)
Societat Coral Girasol
Andrés Ardevol
Montserrat Expósito
Juan Guitart
Luís Martínez
Manel Santo
TrencaCors
Xavier Alayrach
Blanca Baiges
M. Reina Baquer
Magda Blanes
Ana Borralló

[Tornar a l'índex](#)

M. Jesús Brezosa
 M. Elizabeth Buechler
 Jaume Costa
 Anna Ferri
 Raquel Figa
 Jordi Font
 Anna Garcia
 Pílar Garcia
 F. Xavier Gornés
 Eva Labró
 Raquel Lacuesta
 Albert Martí
 Laia Martorell
 Carlota Moliné
 Rafael Moral
 Maite Muntalà
 Antònia Clara Pons
 Núria Prunés
 Eugènia Ribera
 Esther Sales
 Carmen Soriano
 Isabel Torras
 M. José Vilches
 Judit Viñas
Cor Bevedors del Marsella
El Cor Canta
 Mònica Arnal
 Núria Berrio
 Marina Canalías
 Isabel Colomer
 Míriam Colomer
 Ana María Delgado
 Cecília Dueñas
 Ramon Ferrer
 Josep Fontdevila
 Marcos Franco
 Iren Ghafouri
 Jordi M. Gibert
 Emma González
 Milo Gratacós
 Christina Harslem
 Valérie Joubert
 Montse López
 Joan Martí
 Lourdes Martínez
 Marta Mauri
 Miquel Oriol
 Sigfrid Quer
 Montserrat Riera
 Joan Sallarés
 Enric Sancho
 Blanca Torrubia
Cor dels Invisibles
 Dolors Aguadé
 Jaume Albir
 Maite Bautista
 Francesc Blázquez
 Patrícia Clavenzani
 Feli Cunillé
 Alba Galofré
 Cristina Garcia
 Sílvia Julià
 Pepa Lfíndez
 Helena Privat
 Itziar Santiago
 Gemma Sobrino
 Isabel Torre
 Anna Vilanova
Cor Rumba
Associació Carabutsí
 José Antonio (Chele) Amaya
 Juan Daniel Amaya
 Enric Batista
 Manuela Carbonell

Levy Gabarre
 Manuel Gabarre
 Santos Gabarre
 José Garcia
 Sam Garcia
 Abraham Hernández
 José Jiménez
 Jocabed Jiménez
 Elisa López
Cor Heavy-Punk
 Leandro Crespo
 Josep Domínguez
Músics del Taller de músics
 José Abuín
 Èlia Blasco (com a músic de carrer)
 Martí Burgués
 David Cano
 Laia Fandós
 Manel Maylinch
 Alba Ruiz (com a músic de carrer)
 Javier Vallés
Batucada
 Nil Bello
 Jon Blasco
 Ricard Domínguez
 Oscar Fernandez
 Uriel Sarraute
Orquestra
Conservatori del Liceu
 Víctor Alonso
 Ana Arguedas de Miguel
 Pau Armengol
 Jan Badia
 Lluç Badia
 Cristina Ballarín
 Àngela Bel
 Jan Bernal
 Elena Veena Birtwistle
 Jorge Bosch
 Estrella Byrne
 Neus Camps
 Aitor Canales
 Jordi Cid
 Bernat Clota
 Maria Cristóbal
 Manuel del Horno
 Francesc Domènec
 Aina Filella
 Cristina Fort
 Amy García
 Iván García
 Sergio García
 Víctor Garcia
 Ariadna Gómez
 Naiara Gonçalves
 Francisco Javier González
 Paula González
 Samvel Hakobyan
 Joan Juanico
 Dai Mar López
 Sofía López
 Celia del Carmen Macia
 Miquel Martínez
 M. José Mauri
 Mario Membrives
 Héctor Molina
 Lluç Montmany
 Marta Moro
 Rubén Muñoz
 Yana Nagaychuk
 Emma Ortega
 Santi Peñarroja
 Xavier Peramiqúel

Miquel Pérez
 Andreu Pla
 Arnau Plaja
 Guillermo Plazas
 Nihma Poch
 Daniel Polo
 Mina Popovic
 Marina Prat
 Pere Puertas
 Maria Quiñones
 Naomi Ramírez
 Cristina Rivero
 Álvaro Rodríguez
 José Miguel Román
 Diva Sá
 Anastasia Salazar
 Omar Salcedo de la Torre
 Carla Sanuy
 Albert Secanell
 Maya Belén Sevilla
 Jorge Sierra
 Aitana Sostres
 Esteve Ticó
 Marcelo Ignacio Vega
 David Vergé
 Gemma Vigo
 Carlos Villa
 Tristan Voirpy
 Sara Zayani
Músics col·laboradors de l'orquestra del Gran Teatre del Liceu
 Birgit Euler
 Matthias Weinmann
Dona Kolors
 Juli Acebedo
 Atika Badaoud
 Núria Casanovas
 Precius Nosakhare
 Laura Ortiz
 Aicha Stitou
Top Manta
 Hamidou Ba
 Samba Boiro
 Cheikh Diakhate
 Yacine Diop
 Binta Fall
 Mohamed Fall
 Aziz Faye
 Djiby Gadiaga
 Baye Ibra Gaye
 Ibrahima Gueye
 Natàlia López
 Hamdy Mall
 Natàlia López
 Oumy Manga
 Serigne Modou Niass
 Abdoulaye Papalaye Seck
 Ousmane Sene
 Binta Sow
 Fatou Sonko
 Lahat Wade
Centre Ocupacional Sínia
 Elena Carcedo
 Jordi Desquens
 Valle Grande
 Roseta Marí
 Oriol MB
 Jaume Solé
Escola Massana.
Centre d'art i disseny
 Alba Abellán
 Aina Andrés
 Marianna Bellmunt

Montserrat Calle
 Alba Castelló
 Samuel Colominas
 Albert Gràcia
 Joana Massó
 Joan Navarro
 Alba Panyella
 Francesca Piñol
 Ariadna Planchart
 Diego Ramos
 Sílvia Rosell
 Elena Villalba
Impulsem
 Abdelaziz M.
 Ahmad Jumaa A.
 Ahmed A.
 Aissa M.
 Alejandro C.
 Ayoub M.
 Bouba D.
 Hamisi S.
 José Manuel G.
 Paolo Q.
 Seydou D.
 Soleymane S.
 Vanessa Cayuela
Facultat de comunicació
Blanquerna-URL
 Sandra Balsells
 Anna Gil
 Martha Jordan
 Clara Soto
Servei de mediació comunitària i intercultural de Ciutat Vella
 Elisenda Antón
 Soumaya Ben Yahya
 Archana Deb
 Cipriano de Guzmán Jr.
 Mohammad Ekhlás
 Arnel Germán
 Dianne Ico
 Antonio Montalván
 Asma Ochan
 Lamia Osman
 Azim Razaq
 Sandra Sotelo
Institut Miquel Tarradell
 Mario Acevedo
 Christopher Alves
 Hajim Azahri
 Pol Caraux
 Joana Coll
 Jessica Domínguez
 Emilie Echazarreta
 Yasmina Gabernet
 Antonio Iglesias
 Ludmila Z. Jiménez
 Mahakpreet Kaur
 Nil Martín
 Joaquina Medina
 Carlota Montesinos
 Maribel Rodríguez
 Andrea Romero
 Julia Sallas
 Neftali Sánchez
 Susanna Sánchez
 Marina Serra
 Andrea Serran
 Raquel Soto
 Alba Torrent
 Mari Yerashera

Persones i entitats col·laboradores

Abdelkader Akij; ACC Mercat de la Boqueria; Abdul Majeed; Adrià Pulgarín; Ahmed Abair; Akerblom Studio; Albert Bargalló; Albert Guinovart; Allhagie; Alejandra Bustos; Alejandra Sánchez; Alejandro Rosas; Alejandro Zakreo; Ana Camaño; Ana Parreño; Ana María Pico; Ana Ruiz; Anastasia Chernikova; Ángeles Bayona; Angelita Polo; Anna Álvaro; Anna Castro; Anna Cerdá; Anna Garriga; Anna Gil; Anna Mateo; Ariadna Barris; Aura Colomé; Anna Vaduda; Antònia Raya; Antonio Belando; Anunciación Carballo; Apropa Cultura; Ariadna Monfil; Arif Hussain Choudry; Arnau Gallery; Arnau Itinerant; Arnau Rodríguez; Arrels Fundació; Artur Dauden; Associació Amics de La Rambla; Associació d'Actors i Directors Professionals de Catalunya (AADPC); Associació de Dones Marroquines a Catalunya; Associació Institut de Promoció de la Cultura Catalana (AIPCC); Associació Intercultural Diàlegs de Dona; Associació Lectura Fàcil; Assumpció Malagarriga; Asunción Álvarez; Atlas of the Future; Aurelio Luigi Marzullo; Awana Aliche; Banc de Recursos Mancomunats de Ciutat Vella; Bar La Masia; Bar Makinavaja; Bar Marsella; Biblioteca Gòtic-Andreu Nin; Biblioteca Sant Pau-Santa Creu; Blanca; Camila Fuertes; CAP Drassanes (EAP Raval Sud); CAP Dr. Lluís Sayé (EAP Raval Nord); Carla Corbella; Carlos Codina; Carlos Defente; Carmen Fuertes; Carmen Porras; Carmen Zapata; Casal de Barri del Raval; Casal dels Infants; Casal Municipal de Gent Gran Josep Tarradellas; Casal Municipal de Gent Gran Josep Trueta; Celso Pérez; Centre de Cultura Contemporània de Barcelona (CCCB); Centre de Dia Dar Chabab; Centre Ocupacional Associació Sociolaboral Estel Tàpia; Charo de la Calle; ComuArt, art sense límits; Concepción Cortejón; Concurs Internacional de Música Maria Canals; Consell Superior d'Investigacions Científiques (CSIC); Colectivo La Llama; Cooperativa Colèctic; Cooperativa Metzineres; Cor de la Facultat de Geografia i Història; Creación positiva; Cristóbal Leire; Curro Claret; Daniel Rial; Daniela Ortiz; Danna Pérez; David Briceño; David Lasheras; David Paricio; Diana Baggieri; Diari El mirador dels immigrants; Diego Vargas; Dilara; Dolors Aguadé; Domestic Data Streamers; Dublin City University (DCU); Edna Rocío; Eduard Soley; Eduard Tamayo; Eiviss Cruz; El Gecko con Botas; El Illoc de la dona; El mirador de l'immigrant; Elena Manjón; Elena Martínez; Elena Varela; Elena Villalba; Eli Vico; Eliodoro Recart; Elisabet Serra; Emilio Ros-Fàbregas; Enric Guinó; Enric Lluch; Enrique Crespo; Enrique Rivero; Enrique Saborit; Ervin Collazos; Escola Collaso i Gil; Escola de Músics i JPC; Escola de Polítiques Socials i Urbanes de l'IGOP; Esperança Porras; Ester Bonal; Esther Miralles; Esther Rodríguez-Módenes; Eugenia Tabares; Eva Carbó; Eva García; Fanny Vallejo; Faouzia Chati; Fàtima Ahmed; Fàtima Zouiri; Federació d'Associacions de Comerç i Entitats del Raval «Eix Comercial del Raval»; Festa de la Ciència; Filmoteca de Catalunya; Fina Ferrando; Francisca Casas-Cordero; Francisco Jiménez; Francisco Pelay; François Matarasso; Fundació Surt; Fundació Tot Raval; Gabriel Chuan; Gabriel Mir; Georgina Gironès; Georgina Rodríguez; Geraldine Djolou; Gina Caiga; Glòria; Gloria Jacobo; Glòria Navarro; Glòria Torras; Grup Erro; Guillem Salgado; Guillermo Alcover; Habitatges amb serveis per a gent gran Reina Amàlia I; Habitatges amb serveis per a gent gran Reina Amàlia II; Hajar Hoummi; Helena Palau; Helena Privat; Herbolari Llançà; Herminia Rodríguez; Ibrahim Fhatt; IES Milà i Fontanals; IES Miquel Tarradell; Immanuelle Chim; Impremta Badia; Inés Salas; Iolanda Monsó; Irene Giménez; Irish National Opera (INO); Isabel González; Isabel Gutsens (Déborah la Pícaro);

Ivan Dimitrov; Izhar Álvarez; Jaime Santamaría; Jan Garcia de Castro; Jaume Buxeda; Jaume Miralles; Javed Mughal; Javier Alegría; Jennifer Martínez; Jesús Floro; Joan Alcaraz; Joan Arlandis; Joan Navarro; Joan Carles Pinzido; Joan Rubio; Jordi Farrés; Jordi Mas; Jordi Sánchez; Jorge Rojas; José Alonso; José Pardo Tomás; José Roldán; Josefa Bes; Josep Madaula; Josep Maria Mesquida; Josis Requejo; Juan Carlos Román; Juan Francisco Gibaja; Juan Gallardo; Juan González; Juan Lemus; Juanjo Fernández Santos; Juan Pedro Diotaiuti Pares; Juana Pascua; Judit Fugarolas; Judith García; Judit Planas; Judit Segura; Judit Sol; Júlia Baquero; Júlia Barco; Júlia Vernet; Julián Concha; Julietta Ortiz; Junli Yufera; Justo García; Jyoti Singla; Katerine Olivares; La Interferència (Roger Lapuente); Lady Pazmiño; Lalita Romaguera; Laura Martínez; Laura Viladevall; Leonisia Jagu; Línia Cultural Ramples; Lizeth Cuella; Loraine El-Ghobari; Lourdes Marino; Ludemeila de Sá; Luís Varela; Luisa García; Lluc Zhi Yu Estapé; Lluís Cabrera; Lluís Trepal; Lluïsa del Río; Magdalena Caballero; Maite Salleras; Malcolm Planson; Malik Shafiat; Malú Sánchez; Manel Doñate; Manel López; Manuel Delgado; Marc Castañé; Marc Comas; Marc Salleras; Marco Isecke; Margarita Medina; Maria Creixell; Maria del Mar Colomer; María Eucaris; Maria Fabuel; María José García; María José Martínez; María José Valero; María Belén García; María Lucas; Maria Elena Peña; Maria Elena Rodríguez; Maria Vera Roldán; Maria Pau Rossi; Maria Serrat; Maribel Jané; María Zabala; Maribel Jiménez; Marina Rodríguez; Marisol Loutaño; Marta Casanova; Marta Colell; Marta Tortosa; Martí Llorens; Martina Bautita; Mary Grace Hernández; Matea Addatu; Matilde Grau; Matteo Fuertes; Maya Lasheras; Mercè Amor; Mercè Garcí; Michael Harram; Miguel Caro; Mireia Aranda; Mireia Muñoz; Miriam Moya; Miroslav Ivanov; Mikel Zorrilla; Moll de la Fusta – Port Vell de Barcelona; Mohammed Halhoul; Mohammad Ishaq; Mohammed Nazrul; Mohammed Sadou; Mohammed Sankoch; Mónica Romero; Montserrat Palet; Montserrat Planas; Mostafa Aberrai; Museu d'Art Contemporani de Barcelona (MACBA); Museu Marítim de Barcelona; Myrabetta Gaviño; Najat Essafi; Natividad Molina; Netherlands Foundation of Scientific Research Institutes (NWO-); Nicolàs Barbieri; Nieves Prado; Nil Albaladejo; Nil Barutel; Noèlia Moledano; Noelia Navarro; Norfa Aredo; Nour Edine; Núria Gomares; Núria Juncosa; Olena Petrushova; Olívia Seguí; Oriol Valls; Òscar Esteban; Òscar Ubide; Paco Muñoz; Paola Bringas; Patricia Carral; Pau Garcia; Pau Ventosa; Pedro Aguilera; Pedro de la Flor; Periòdic El Raval; Petar Podlesniy; Phoebe Cariñoza; Pilar Ávila; Pilar Garcia Ordóñez; Pilar Rodríguez; Pili Malagarriga; Pol Almagro; Puri; Quetel Caro; Ràdio Ramples; Rekha Lal Tara; Renée Tarrango; Residencia assistida per a gent gran Mil·lenari; Rodalls Díaz; Roger Cahuerta; Rosa Maria Torrents; Rosemari Pilapil; Russel Kallójay; Sala La Paloma; Sala Paral·lel 62; Samuel Angulo; Santiago Higuera; Sara Ripol; Siscu Campos; Sociedade Artística Musical de Pousos (SAMP); SomAtents; Sònia Gainza; Sonja Poehlmann; Soraya León; Susana Arias; Susana Cabrero; Susanna Piquer; Susie Fraser; Taller d'Escenografia Castells; Tango a Barcelona - Gòtic - Happy Rooftop Events; M. Teresa Mendoza; Tomás Fernández; Universitat Autònoma de Barcelona (UAB); Universitat de Barcelona (UB); Vicenta Paino; Vicente Moll; Vicomtech; Víctor Estapé; Viquí Molins; Virtual Reality Ireland; Yousef Hernández; Xamfrà, Centre de música i escena del Raval; Zuleika Jael.

[Tornar a l'índex](#)

Aquest projecte comunitari ha rebut finançament del programa de recerca i innovació Horizon 2020 de la Unió Europea en virtut del conveni núm. 870610.

La gata perduda forma part del projecte europeu TRACTION, Opera co-creation for a social transformation, projecte que apropa l'òpera a comunitats diverses a través de la innovació tecnològica.

Especial agraïment a la Fundació Tot Raval, al Districte de Ciutat Vella i a totes les persones que formen l'equip humà del Gran Teatre del Liceu

Col·labora amb [#sumapelraVal.sumapelraVal.org](https://sumapelraVal.org)
Si vols fer costat a les iniciatives de suport social del barri del Raval, dona al projecte [#sumapelraVal](https://sumapelraVal.org):

Bizum: 05337.

Amb el suport de

GRIFOLS

CUATRECASAS

 Agbar

LOTERÍAS
Y APUESTAS DEL ESTADO

EY
Building a better
working world

 gruposifu
Facility Services & Management

 **Diputació
Barcelona**

“L’art pertany a tothom i a ningú. L’art pertany a totes les èpoques i a cap. L’art pertany als qui el creen i als qui en gaudeixen. L’art no pertany més al poble i al Partit del que va pertànyer en un altre temps a l’aristocràcia i als mecenes. L’art és el murmurí de la història que se sent per sobre del soroll del temps. L’art no existeix per amor a l’art: existeix pel bé de la gent. Però quina gent, i qui la defineix? Ell sempre va pensar que el seu art era antiaristocràtic. Escrivia, com els seus detractors sostenien, per a una elit burgesa i cosmopolita? No. Escrivia, com els seus detractors volien, per al miner de Donbass fatigat del seu torn de treball i necessitat d’un repòs tranquil·litzador? No. Escrivia música per a tothom i per a ningú. L’escrivia per als qui més apreciaven la música que escrivia, sense tenir en compte la seva extracció social. L’escrivia per a les orelles que podien escoltar-la. I sabia, per tant, que totes les definicions veritables de l’art són circulars, i totes les definicions falses de l’art li atribueixen una funció específica.”

Julian Barnes,

The Noise of Time (El soroll del temps), 2016

Resum argumental

La gata perduda

Adaptació en Lectura Fàcil del resum argumental de La gata perduda a partir de la col·laboració entre estudiants de segon curs (grup matí) del grau superior d'integració social, de Sistemes alternatius i augmentatius de comunicació, de l'INS Miquel Tarradell, curs 2021-2022, i l'Associació Lectura Fàcil.

On passa l'acció

A Barcelona, a la muntanya del Tibidabo i al barri del Raval, en l'actualitat.

Personatges principals

Magnat

Home ric i ambiciós que vol controlar el barri del Raval.

Secretari

Criat del magnat, d'origen ravalesc.

Ildefonsa Dèdala

Arquitecta contractada pel magnat per trobar l'escultura del gat de Botero.

Curadora

Professional del món de l'art que s'ocupa de les obres que s'exposen en un museu o galeria. Contractada pel magnat per trobar l'escultura del gat de Botero.

Detectiu

Detectiu d'animals, contractat pel magnat per trobar l'escultura del gat de Botero.

Camell del Raval

Persona que ven drogues.

Ministre del Raval

La persona més antiga del barri.

La Gata

Noia del Raval.

Veïns i veïnes del Raval

Acte I

El cim, lluny

Palau del magnat, a la muntanya del Tibidabo.
És negra nit i el magnat no pot dormir, està angoixat.
Ha rebut un correu electrònic que el té preocupat.
El seu criat, intenta tranquil·litzar-lo.

El criat, seguint les ordres del seu amo,
truca tres especialistes perquè vinguin aquella mateixa nit.
Mentrestant, el magnat surt al balcó amb uns prismàtics
per observar el Raval,
barri que desitja controlar amb totes les seves ànsies.
Els tres especialistes arriben al palau.
Són una arquitecta, una curadora i un detectiu d'animals.

Molt abatut, el magnat es llança als peus dels especialistes
i els agraeix que hagin vingut.
Els explica que ha desaparegut el gat de Botero,
l'escultura de bronze de la rambla del Raval.
Els ensenya una fotografia del gat i els dona un dia per trobar-lo.
A canvi, rebran molts diners.
Els tres accepten l'encàrrec i abandonen la sala.

El secretari, els acompanya,
i es queda al llindar de la porta per espionar el magnat.
El magnat, pensant que està sol,
es lamenta que algú se li ha avançat.
El secretari, comença a sospitar que el seu amo amaga un secret.
Per què està tan obsessionat amb el gat de Botero?

Acte II

Dins el laberint

Es fa de dia al Raval i se senten els sorolls del barri:
crits, converses, salutacions...
L'arquitecta, la curadora i el detectiu estan decidits
a trobar el gat de bronze.

Els tres busquen pels carrers i portals del Raval.
Pregunten i investiguen els veïns del barri,
però ningú sap res del gat.

En la seva cerca, el detectiu troba una esfera metàl·lica.
Recorda que ha vist aquell objecte a la fotografia
que el magnat els va ensenyar.

Convençut que és un tros del gat, roba l'esfera i marxa corrents.
La gent del barri el persegueix.

[Tornar a l'índex](#)

En un altre carrer,
el camell del Raval ofereix drogues discretament a la gent.
El secretari, que també ha vingut al barri,
se li apropa per demanar-li marihuana.
De sobte, sona una sirena.
Són policies que persegueixen el secretari, i el camell del Raval.
Al carrer tot són crits i caos.

En un altre racó del barri, apareix un grup de persones gitanes
que porten una altra esfera de metall.
La curadora veu com l'esfera emet una llum màgica.
L'agafa i, quan s'adona que és un tros del gat de bronze,
marxa corrents.

En una plaça, l'arquitecta mira uns jubilats que juguen a la petanca.
Un jugador porta una bola coberta amb un drap,
és una altra esfera de metall.
L'arquitecta mira la foto que li havia donat el magnat
i comprova que l'esfera és del mateix material que el gat.
Per tant, roba l'esfera i marxa corrents.
Tots els jubilats surten darrere seu per atrapar-la.

Als carrers del Raval hi ha quatre persecucions.
Els policies persegueixen el secretari, i el camell del Raval,
i els veïns persegueixen l'arquitecta, la curadora i el detectiu.
Tots cinc, però, aconseguen despistar els seus perseguidors.

Ja és negra nit.
La curadora veu una llum que surt d'un local.
S'hi acosta i veu que a dins hi ha el ministre del Raval,
la persona més antiga del barri.

El ministre del Raval, envoltat d'una aura misteriosa,
li diu: «Hi ha el que es veu i el que no es veu».
La curadora queda sorpresa amb aquesta revelació.
En aquest moment, arriben l'arquitecta i el detectiu.

Acte III

Somnis i malsons

Tot el barri dorm,
i el magnat i els tres especialistes tenen un somni delirant.

En el seu somni, el magnat va despullat i porta una màscara.
Persegueix una ombra pels carrers del Raval,
però mai pot atrapar-la.
L'ombra desapareix i el magnat, angoixat,
veu enemics per tot arreu.

El detectiu somia que controla el barri
com si fos un animal que es pot domesticar.
En el somni de la curadora,
el barri és un museu, on tot es pot comprar i vendre.
L'arquitecta, per la seva banda,
vol destruir el barri per construir-ne un de nou.

El secretari, desperta els veïns.
Vol explicar-los les intencions del magnat:
primer ha venut el gat i després vendrà el barri.
Els veïns li recriminen que ja no és del barri
perquè està a les ordres del magnat.
Ell, però, s'estima el barri
i els convenç per fer front al magnat.
Tots els veïns i veïnes s'uneixen per anar al palau del magnat.

Acte IV

La salvació

Al palau hi ha el magnat i els especialistes.
Aquests ensenyen les esferes que han trobat al Raval.
El magnat està furiós perquè no han aconseguit el gat.
Els amenaça en deixar-los a la ruïna i els fa fora.
El magnat està convençut que hi ha una conspiració en contra seva.

Mentrestant, els veïns i veïnes del Raval es dirigeixen al palau.
El magnat, espantat pels crits de la gent, busca amagatall.
Comença a embogir i a plorar.

El secretari, arriba al palau,
i en actitud seductora ofereix marihuana al magnat.
Vol que confessi.

Excitat i drogat, el magnat desitja el seu criat.
El secretari, li segueix el joc,
fins a aconseguir que el magnat confessi el seu pla:
ha venut el gat a un xeix de l'Aràbia Saudita.
Les seves ànsies de poder no tenen fi.
A canvi del gat,
el magnat obtindria el millor jugador de futbol del món
i es convertiria en president del Barça.
Fins i tot, construiria un nou Camp Nou al mig del Raval,
amb casinos i centres comercials.
Delirant, ensenya una maqueta del Camp Nou al secretari.

El magnat desitja el criat, però aquest el rebutja.
Ple de ràbia, el magnat treu una pistola i apunta el criat.
El secretari crida per avisar als veïns del Raval que entrin al palau.
En aquell moment, torna a aparèixer l'ombra.

[Tornar a l'índex](#)

Els veïns veuen la maqueta, plànols, papers i una còpia del gat.
El pla del magnat queda al descobert.

El secretari i alguns veïns agafen les proves per denunciar-lo,
però el magnat dispara un tret al criat i el mata.
El seu cos cau sobre la maqueta del Camp Nou i l'esclafa.

Acte V

La gata

Els veïns agafen el cos sense vida del secretari
i tornen al Raval. Tot el barri plora la seva mort.

També apareixen els tres especialistes amb les esferes.
Estan preocupats perquè no han trobat el gat.

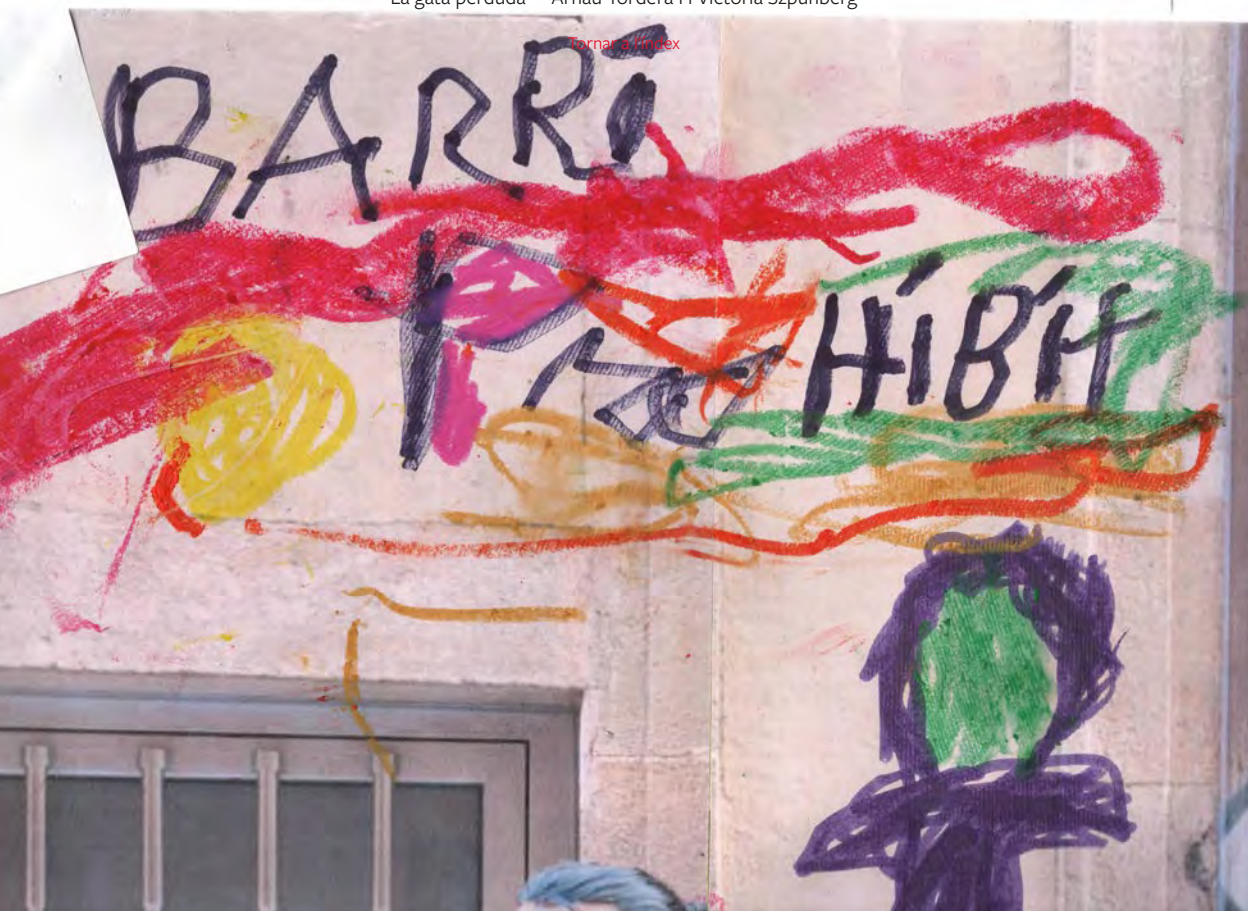
Els veïns del Raval es queixen de les discriminacions
que pateix el barri i la seva gent.
També expliquen tots els llocs on ha estat el gat
des que va arribar a Barcelona, fa 35 anys: al zoo, a Montjuïc,
a les Drassanes, i per fi, al Raval on tothom se l'estima.
En cada trasllat, el gat ha perdut una de les set vides.
Ara només li'n queden dues.

De sobte, apareix de nou l'ombra i es converteix en una noia.
És el gat que estan buscant, és la gata perduda.

Amb el pla del magnat, la seva vida perillava
i es va arrencar el collar i els testicles que l'oprimien
per viure en llibertat. Tots els veïns la van ajudar.
Els especialistes tiren les esferes a terra, mig espantats i fastiguejats.
Els veïns, gent anònima, gent invisible,
posen les esferes al voltant del cos del secretari.
En aquest moment, la gata i les esferes s'esvaeixen
i el criat torna a la vida.

Els textos de Lectura Fàcil segueixen
les directrius internacionals de l'IFLA
(International Federation of Library Associations
and Institutions) quant al llenguatge, el contingut
i la forma, a fi que tothom els pugui entendre.

Imatge co-creada entre estudiants de l'Escola
Massana i creatius del C.O.Sínia

Víctor Garcia de Gomar
Director artístic del Gran Teatre del Liceu

La gata perduda

*Jo soc fill d'aquest paratge,
D'aquí vinc i a aquest barri em dec.
Aquí he sentit la igualtat i l'empatia,
I l'amistat que es forja dia rere dia.
Ben amunt l'empenta veinal,
Soc un més, soc del Raval!*

Secretari,

Acte III, La gata perduda

El Raval és el barri que abraça el Gran Teatre del Liceu i és l'espai europeu on hi ha més densitat d'associacionisme per metre quadrat de la Unió Europea: més de 40 nacionalitats en 1,1 km².

El Liceu, en tant que emblema cultural del país amb vocació de servei a la ciutadania, colidra amb entitats, organitzacions i alguns col·lectius del barri un projecte comunitari: la creació d'una òpera participativa i cocreada en què es reforça el vincle entre la institució i el barri. Així, el Liceu no és un oasi o una illa cultural aïllada del seu entorn. L'objectiu de la institució és el d'elaborar una òpera de nova creació cada tres anys amb diferents comunitats arreu de Catalunya, a fi d'apropar aquest gènere a tots els ciutadans i públics i promoure la diversitat cultural i la cohesió

social, així com el reconeixement de les identitats plurals i les veus múltiples, al mateix temps que es reconeixen les capacitats culturals de les persones i els grups per participar, crear i decidir sobre la seva vida cultural i la del seu entorn.

Els objectius del programa (anomenat Òpera Prima) són: activar processos de cocreació, generar un projecte de llarga durada que sigui el motor de sinèrgies comunitàries, promoure una vertebració social del territori a través de la creació artística, aproximar l'òpera a una població diversa —l'estima, la sensibilitat i el coneixement—, oferir als professionals del Liceu una experiència transformadora i fer visible talent artístic tant a través de projectes existents com amb la descoberta de

nous talents, entre d'altres. En la trobada amb l'altre s'obren noves possibilitats; s'activa un aprenentatge mutu sobre altres maneres de fer.

Així, els valors que presideixen la gestió i l'activitat del Liceu a dia d'avui són la igualtat d'oportunitats i d'accés a la cultura, els drets humans pel que fa a l'accés a l'educació i la participació artística, l'art com a eina de transformació social, la interdisciplinarietat, l'impacte comunitari a través de l'apoderament i la construcció d'un sentit conjunt, l'aposta per la innovació: contribuir a la desconstrucció dels estigmes, dibuixar estratègies per a la integració... tot plegat mirant d'apostar per la diferència com a valor i la riquesa implícita en la diferència. Aquest és, segurament, l'esforç més gran a l'hora de (re)pensar la institució, el gènere i com ens comportem de forma inclusiva.

En aquest primer projecte Òpera Prima s'ha fet un treball d'aproximació i vincle amb els agents de l'entorn; una tasca de prospecció exhaustiva, en què cal destacar la col·laboració i la participació de la Fundació Tot Raval, amb la qual s'ha establert un vincle que ha permès respondre moltes preguntes. S'ha pogut accedir a contactes del barri, així com contactar amb entitats, vincular espais comunitaris per explicar el projecte i acompanyar en la conceptualització d'aquest.

La implicació del barri s'insereix en tot el procés de creació artística, tant en la dramaturgia com en la interpreta-

ció musical i coral, la construcció tècnica i la comunicació del projecte amb un diàleg permanent amb professionals de les diferents àrees. Al final hi hauran participat (de manera directa o indirecta) unes 1.000 persones entre persones individuals i entitats i organitzacions (una col·laboració inusual entre amateurs i professionals). Així és com neix *La gata perduda*: l'òpera amb què el Raval entra al Liceu i amb què el Liceu ha tingut l'oportunitat d'obrir-se, de conèixer i d'aprendre d'un barri que també és el seu (és interessant posar en relleu la relació de reciprocitat: d'anada i de tornada).

Hauran estat quatre anys d'un esforç col·lectiu important per presentar aquesta proposta fresca. Concebuda musicalment per Arnau Tordera, guitarra, vocalista i líder de la banda Obeses, i amb text de Victoria Szpunberg, es mou entre el món líric i el musical, passant pels esclats de músiques del món, que tant sonen pels seus carrers.

Espai vital, talment singularíssim, el Raval és el perfecte contrapunt al món de l'*establishment*. Un autèntic xoc de trens entre les visions apol·línies i dionisíiques d'un Eixample ordenat i un Raval laberíntic. Un conflicte que s'ha volgut endreçar i racionalitzar, però el Raval es manté com un nucli urbà amb un gran esperit de resistència. Posem el focus en les persones anònimes: els seus habitants, que amb la seva hibridació identitària convi-

[Tornar a l'índex](#)

Imatge co-creada entre estudiants de l'Escola Massana i creatius del CO.Sínia

uen al barri. És a partir de les seves anècdotes, vivències, relats, somnis i neguits que s'ha elaborat el llibret. A partir d'aquest treball de la Victoria Szpunberg, un inspirat Arnau Tordera ha generat (en un procés de dos anys) una partitura inflamada de bona música. L'equip artístic, tant la Victòria com l'Arnau, fa una aproximació al barri (a través d'entrevistes, lectura de documentació, assistència a actes...) per poder plasmar en el llibret i en la partitura la realitat de l'entorn. Així, si bé l'artista té llibertat final a l'hora d'escriure, es té l'ajuda d'experts i de persones veïnes ben diverses amb la voluntat de trencar tòpics i inspirar el llibret.

La gata perduda parla de la lluita d'un barri que no es resigna a ser manipulat. Un barri unit que es rebel·la contra els poders fàctics i que és en si

mateix un personatge cabdal que serà interpretat per la massa coral dels cors amateurs del Raval. Al voltant d'aquest barri hi conflueixen personatges que volen especular i utilitzar el Raval pels seus interessos. El magnat que observa el barri des de la part alta de la ciutat, que oculta un secret i mobilitza la curadora, l'arquitecta i el detectiu per tal que resolguin un entramat de fets que el perjudiquen. La gata representa un personatge, que pateix una transformació durant l'òpera; algú que decideix ser lliure, que no es doblega davant dels abusos i que representa l'esperança.

En aquesta partitura de l'Arnau Tordera tot és nou; serà només durant els assajos quan es puguin escoltar per primera vegada totes les parts que se sumen per donar vida a una cosa nova, transcendental i màgica. La mú-

sica fins ara ha estat desconeguda, no s'ha sentit mai i només estava pensada i imaginada pel seu creador (fins i tot ell la sentirà per primera vegada). Aquí, doncs, l'experiència de la creació és única; és un procés de descobriment que dona vida i exigeix una gran concentració i dedicació per part de tots els equips creatius i del mateix teatre.

Pel que fa a l'experiència sonora, l'Arnau Tordera ha tingut el difícil repte d'escriure per a professionals i amateurs, d'integrar sons tradicionals del món amb un resultat final fàcil de comprendre i de gaudir a partir d'unes melodies irresistibles escrites amb el llenguatge universal i sensible de les emocions. L'Arnau, així, ha conjugat diferents mirades sobres els diferents estils musicals que es poden desplegar avui en dia en la música escènica, apostant per un llenguatge simfònic que es connecta amb l'òpera romàntica de la segona meitat del segle XIX i també amb la música cinematogràfica. Sense renunciar al lirisme i amb la vocació de donar comprensió a la línia melòdica. "És des de la música popular d'on neix l'estètica d'aquest pensament i dona com a resultat aquesta partitura", afirma el compositor.

No hem d'oblidar la versió escènica de l'obra per part del Ricard Soler Mallol, director d'escena (amb escenografia de l'Adrià Pinar), que, d'aquesta manera, dona vida a la història i interpreta el text de la Victoria Szpunberg per explicar la trama. Així, els seus personat-

ges viuen i adquireixen tridimensionalitat, mentre que la música de l'Arnau, el text de la Victoria i el treball escènic del Ricard creen, defineixen i dibuixen les expressions, els afectes, el caràcter, les intencions... de cada personatge.

El repartiment, integrat per cantants del país (Pau Armengol, Joan Sáez, Rocío Martínez, Marta Infante, Albert Casals, Óscar Peñarroya i Dianne Ico), ha entès a la perfecció el projecte i l'essència d'aquest. Només així serem capaços de transmetre, seduir i convèncer el públic.

D'altra banda, també cal destacar el vestuari de la Montse Amenós, confeccionat per Dona Colors i Top Manta, en què retrats de veïns del Raval, sobreimpressos a la roba, fan real l'associació entre representació i vida ordinària al barri. Colors, diversitat, pluralitat i diàleg real han estat les constants d'aquest exercici impecable.

En aquest projecte més que mai, el Liceu és mediador i *La gata perduda* és el vehicle perfecte per donar veu a la diversitat i un autèntic camí d'integració i de desenvolupament de persones. Aquesta nova proposta forma part del programa "LiceuApropa" i neix amb la clara convicció d'usar l'art com a pilar de transformació de les persones, així com amb la voluntat d'inclusió social a través de la cultura i de fer realitat el dret a ser autor actiu de la cultura i motor d'expressió creativa.

El barri ja ha aportat molt al projecte cultural del Liceu. Com a orga-

[Tornar a l'índex](#)

Imatge co-creada entre estudiants de l'escola Masana i creatius del COSínia

nització cultural amb més de 175 anys d'història era realment un repte, i en cada pas de l'evolució del projecte la institució ha anat creixent encara més. Ha estat un enriquiment per al Liceu i cal fer un sincer reconeixement per les moltes lliçons que ens deixen el barri i aquest projecte. Amb *La gata perduda* el Liceu fa un pas endavant en el desenvolupament orgànic cap a una institució més sensible i compromesa; un Liceu del segle XXI. També és el símbol de com l'òpera pot donar una oportunitat a un barri per expressar-se i, a la vegada, com el barri pot connectar amb una de les seves institucions amb la qual tenia poca connexió. Cada projecte comunitari es defineix per les persones i les entitats i els col·lectius implicats i pel seu context cultural, social, polític i educatiu.

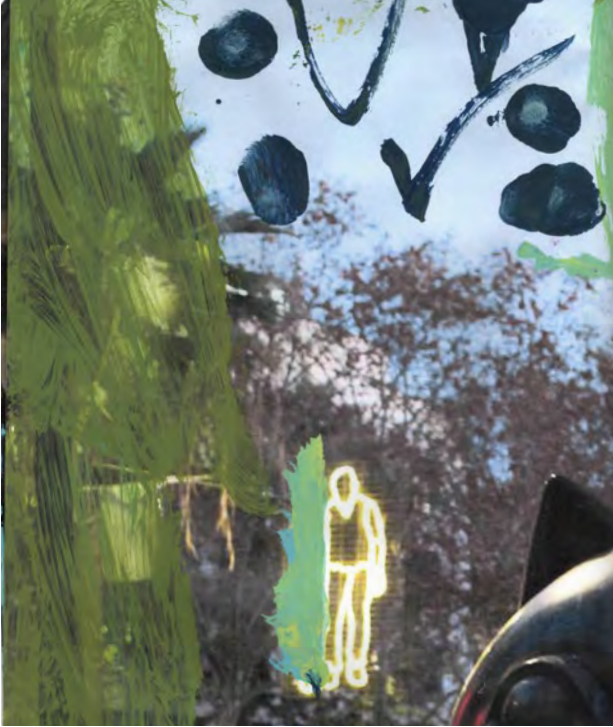
Finalment, podríem pensar que externament semblava una proposta sense una voluntat real de canvi, però la valoració unànime és que l'impuls inicial, el fet d'haver engegat un projecte d'aquestes característiques, és positiu, i que *La gata perduda* ja és una òpera del Raval; no únicament del Liceu. És un fet col·lectiu amb un "himne" que el representa! Així, la música és el pretext necessari i la vibració subtil per gaudir, jugar i créixer. Només amb la darrera nota de la partitura sobre l'escenari en els dies de les funcions ens faran saber que ja no som els mateixos que érem. Haurà estat un procés intens en què l'òpera havia de revitalitzar un barri, o bé ha estat un barri el que ha revitalitzat un projecte cultural com el del Liceu?

***Ben amunt, la vida del Raval!
Recosint-nos els mals,
El barri batega fraternal.
Ben amunt l'empenta veinal
Ressona les places el clam d'un crit coral.
És un barri indomable,
Però resisteix els embats del destí.
Totes les aigües del món hi fan parada,
Un caos fet de vida arreplegada.
Ben amunt l'empenta veinal
Som la gent, som el Raval!***

Cor del Raval,

Acte V, La gata perduda

[Tornar a l'índex](#)

Imatge co-creada entre estudiants de l'Escola Massana i creatius del COSInia

Imatge co-creada entre estudiants de l'Escola Massana i creatius del COSInia

Fragments musicals de *La gata perduda*

Selecció a càrrec del compositor i comentaris a partir d'extractes d'un conversa entre Arnau Tordera i Víctor Garcia de Gomar, director artístic del teatre.

Acte II (sencer)

Hi ha una gran diferència entre l'acte II i la resta de l'obra.

D'alguna manera passa al Raval i el repte ha estat traslladar en música l'experiència del barri. Travessar el Raval, viure els continus impactes i plasmar-ho a la partitura haurà estat un exercici de construcció d'un caos aparent, però sempre a partir d'una arquitectura controlada. Es tracta d'una seqüència de microescenes trepidants i contrastades i un exercici compositiu molt excitant. Aboca al laberint que planteja la Victòria, proposant una estètica musical i uns recursos instrumentals.

Escenes amb les tres especialistes

Aquests personatges singulars són cites explícites (amb visió personal) des de tres estils operístics concrets: bel canto, romàntic heroic i expressionista.

Els tres especialistes encarnen possibilitats discursives passades pel filtre del compositor i són molt suggeridores.

Escena abans d'acabar la primera part

Ens endinsem en els malsons del Magnat i, per tant, es tracta de generar un context oníric en què harmonia, textures i melodies (d'inspiració francesa) creen i evocuen aquest "somni dalinià".

Aparició de la Gata

Aquest personatge s'articula a partir de la ficció i, per tant, s'havien d'aportar ingredients que fessin contrast amb la resta. Té aquest punt màgic i de fora de la realitat i representa un dels moments més intensos emocionalment pel gaudi del públic.

Dos fragments del Cor del barri

El primer és present en aquest acte II i el segon és el que anomenen *Rèquiem pel Secretari*. En aquests dos moments el cor agafa protagonisme i s'aprofiten les possibilitats expressives del text. En el primer queda palesa l'energia frenètica d'un barri orgullós i lluitador contra els estigmes i a favor de la diferència, mentre que l'altre és una reflexió sobre les morts invisibles a les quals sovint la societat no para atenció. En aquest cas, és el tribut a tot allò que no apareix a les portades dels diaris, però que continua sent important per a algú.

“Hem d'entendre que les arts produeixen impactes tan complexos com els éssers humans que les creen i en gaudeixen, i que respectar les seves diferents manifestacions i propòsits no és una renúncia als valors ni un afalac al liberalisme.”

François Matarasso,

Use or ornament? (Ús o ornament), 1997

Moments musicals

La gata perduda

Arnau Tordera I

Compositor

Figurins de Montse Aménos per als cors de La gata perduda

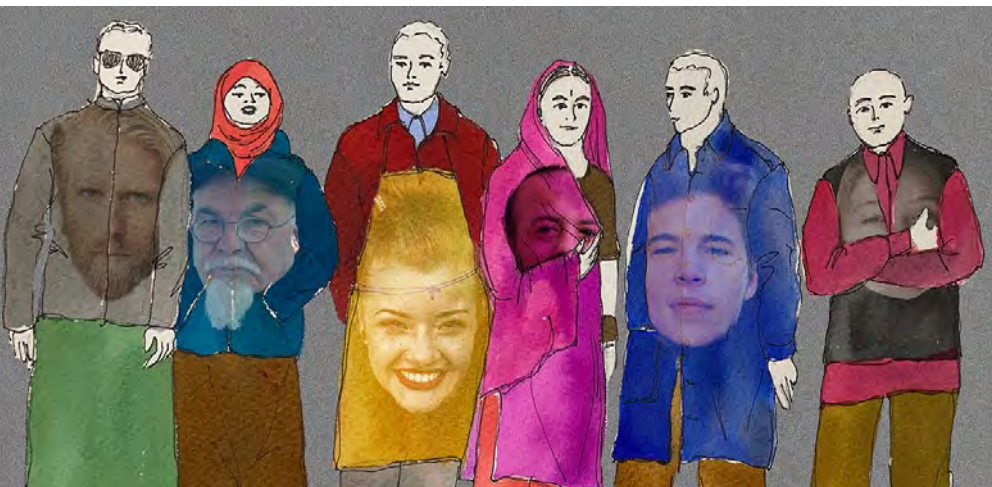
Moments musicals

Abans de llegir-ho tingueu en compte que això és una estrena i que continuar endavant amb la lectura suposarà la revelació de moments importants de la trama.

- 1 Els telèfons mòbils han estat un veritable malson per als teatres i les sales de concerts. El preludi, allò que precedeix l'acció, aquí no estarà exposat per l'orquestra, sinó que sonarà justament a través del so d'un d'aquests telèfons mòbils. Un so de trucada que exposa un dels *leitmotivs* que aniran apareixent al llarg de l'òpera.
- 2 La massa orquestral apareix amb una textura misteriosa i ombrívola que ràpidament esclata cap a una primera exposició temàtica del tema de la Gata, una anticipació, ara només orquestral, de la resolució de l'enigma de l'obra.
- 3 Després d'aquesta breu, però intensa, posada en situació s'esdevé un dels diàlegs musicals més singulars de l'òpera. El Magnat i el Secretari encarnen dues realitats socials ben contrastades, i la música, així com el tipus de tècnica vocal que utilitzen, subratllen cadascuna d'aquestes peculiaritats. Els canvis d'humor sobtats i la inestabilitat psicològica del Magnat són contrarestats per l'amabilitat i el servilisme del Secretari.
- 4 El primer fragment solista arriba amb la interpretació de *No soc fill de cap llinatge*, per part del Magnat. Un fragment que desvela el món interior del personatge i la seva ambició malaltissa expressada a través de la grandiloqüència de tot l'entramat musical. Un acompanyament de metalls i percussió, des del qual van apareixent arcs melòdics de la corda, en testimonia la dimensió tèrbola i poderosa.

Moments musicals

- 5 Un ritme veloç i trepidant de caixa, resseguit per les corxeres percutives i insistents de flautes i clarinets, ens condueix cap a la primera intervenció del Cor del Raval, que presenta un altre *leitmotiv*, *El barri prohibit*. És justament el motiu melòdic que havia anticipat el so de la trucada i que prendrà formes diverses al llarg de l'òpera.
- 6 Els tres especialistes, Arquitecta, Curadora i Detectiu, conduiran l'acció amb una bona dosi d'essència *buffa*. Cadascun està concebut musicalment a partir d'una síntesi de recursos musicals idiomàtics de diversos períodes operístics concrets. Així doncs, l'Arquitecta s'expressa com una personificació de l'exhibicionisme belcantista, la Curadora encarna l'expressionisme i el Detectiu s'erigeix com un tenor heroic amb certa decadència.
- 7 El primer acte culmina amb *Arrela una sospita dintre meu*, en què el nerviosisme dels violins i el joc rítmic entre trompes i percussió posen de manifest el trasbals vital que travessa el Secretari.
- 8 El segon acte s'inicia amb *Som del Raval*, un himne col·lectiu que ha esdevingut un punt d'unió important entre tots els cors que participen en el projecte. Un himne que alterna els moments lírics i de celebració del barri, amb ornamentació exuberant del vent fusta, amb altres de caràcter més combatiu en què els metalls i la percussió subratllen l'agressiva línia vocal.

Figurins de Montse Aménos per als cors de
La gata perduda

Moments musicals

Imatge co-creada entre estudiants de l'Escola Massana i creatius del CO.Sínia

- 9 Compositivament, la part més ambiciosa de l'òpera comença en el moment en què els tres especialistes s'endinsen dins del Raval, dins del laberint. A partir d'aquí, un calidoscopi de microescenes condueixen l'acció, a un ritme vertiginós, pels estrets carrers del barri, superposant-se les unes amb les altres amb la voluntat de generar una experiència similar a la que s'experimenta en endinsar-se al Raval. Serà en aquesta orgia sonora on hi haurà espai per a algunes pinzellades de música popular que apareixeran com una peça més d'aquest enorme engranatge sonor.
- 10 Una escena de caràcter oníric i vaporós ajuda a digerir la intensa experiència musical que ha ofert el laberint i que inicia el tercer acte. En aquest malson, hi destaquen les harmonies inestables i les ressonàncies prolongades en el temps que s'utilitzen per generar la desagradable sensació immersiva d'un malson.

Moments musicals

- 11 Amb *Desperteu-vos!*, el Secretari irromp i talla en sec la textura onírica. Inicia un cant encoratjador que encomana tot el cor, *Pugem al cim de la ciutat*, en què les melodies vocals, subratllades per la massa orquestral que hi aportarà farciment rítmic, creen un gran crescendo conclusiu amb el qual es culmina la primera part de l'òpera.
- 12 Una sèrie de tríades menors consecutives, associades permanentment a l'essència tèrbola del Magnat, ens tornen a posar en situació per encarar la segona part de l'òpera amb l'inici del quart acte. La desesperació dels tres especialistes pel seu fracàs en la cerca de la Gata s'exemplifica amb un engranatge sonor que no troba mai el repòs harmònic.
- 13 El cor arriba al palau del Magnat reprenent el *Pugem al cim de la ciutat*, en el qual se suma *El barri prohibit*. Un assemblatge encoratjador que contrasta amb la caiguda imminent del Magnat i dels tres especialistes.
- 14 L'escena de la seducció entre el Secretari i el Magnat té ressons bizetians i acabarà derivant en una espècie de tango burlesc que estarà contínuament alimentat per l'estat de drogoaddicció del Magnat. Una anticipació de la dansa de la mort que acabarà fatalment amb la mort del Secretari.
- 15 Un dels altres moments corals destacats és l'inici del cinquè acte amb *Lluny, lluny*, en què es plany la mort del Secretari. La utilització de la novena en la melodia emfatitza el no-lloc d'aquesta mort i l'amplifica a totes les morts llunyanes víctimes de la fatalitat. Una fatalitat que, a més, aquí es vincula estretament amb l'univers conceptual wagnerià a través d'una cita melòdica contínua sobre la marxa fúnebre de Siegfried.

Moments musicals

- 16 *Hi ha el que es veu i el que no es veu* és un altre leitmotiv constant de l'obra i que aquí, finalment, i després de l'amable rendició dels especialistes, es resol. L'aparició dels Invisibles, "aquells que no són mai protagonistes", obre la porta a un cant completament rítmic, sense altura tonal, que és acompanyat per la dissonància dels metalls i que s'alterna amb les veus harmonioses del Cor del Raval, que posa en relleu la diversitat i la complicitat de barri.
- 17 Finalment, la revelació de l'enigma principal de la trama i l'aparició de la Gata ofereixen una experiència fantàstica i màgica del so. Aquest personatge, gairebé místic, s'expressa a través d'una melodia de traç nítid i clar que potencia la bellesa de la seva aparició.
- 18 El batec tribal del barri, intensificat per la percussió de caràcter gairebé ètnic, ofereix un moment culminant que es rubrica amb la reexposició final de *Som del Raval* i amb una coda, voluntàriament inesperada, que obre la porta a la reflexió dels espectadors.

Imatge co-creada entre estudiants de l'Escola Massana i creatius del C.O.Sínia

“L’art no canvia el món,
però canvia la gent que
canvia el món.”

François Matarasso,

Essay 9.IX.2016 (Assaig del 9 de setembre de 2016)

Imatge co-creada entre estudiants de l'Escola
Massana i creatius del C.O.Sínia

Victoria Szpunberg
Dramaturga i llibretista de *La gata perduda*

De l'escriptura del llibret a l'òpera

Quan vaig rebre l'encàrrec d'escriure un llibret per a una òpera comunitària sobre el barri del Raval, vaig saber que el repte seria tan apassionant com difícil. Com fer dialogar la realitat d'un barri com el Raval (tan estigmatitzat com inclassificable), amb l'experiència d'una creació comunitària (que implica unes pràctiques específiques amb les quals no sempre m'he sentit del tot còmoda i que després intentaré explicar per no generar un malentès), amb les convencions pròpies del gènere operístic (gènere artificios i convencional com pocs altres) i, per acabar, que tot això connecti d'alguna manera amb la meua escriptura. Vaig passar els dos primers mesos donant voltes a aquestes qüestions, mentre llegia materials extraordinaris sobre la història del barri (especialment el llibre *Matar al Chino*, de Miquel Fernández), feia passejades per la zona i els voltants, feia un munt d'entrevistes a veïns del barri, parlava amb la gent que forma l'equip artístic i logístic del projecte Òpera Prima —sobretot amb el compositor, l'Arnau Tordera, i el director escènic, el

Ricard Soler— i escrivia idees inconnexes en una llibreta.

Una de les premisses que em venien de gust seguir era escriure un argument amb trets èpics, surrealistes i tragicòmics, on poder combinar emocions fortes amb fantasia i acció. Recursos dramàtics que el teatre contemporani de vegades no contempla i que, en canvi, són més propis del gènere operístic. Un cop fetes les primeres entrevistes, una qüestió que se'm va presentar com a fonamental és que aquest llibret havia de tenir un component polític alt, si no, no estaria fent justícia a un dels barris amb més associacionisme de la ciutat. També vaig donar-li moltes voltes a com podia fer dialogar els testimonis que havia anat recollint amb una trama on hi entrés la imaginació i, fins i tot, la fantasia. Tenia clar que l'òpera no seria un text de caràcter documental, però a l'hora sentia la responsabilitat de no abandonar els testimonis.

El llibret original, el que li vaig passar a l'Arnau Tordera abans que ell comencés la seva feina de composició,

estava ple d'elements simbòlics, tenia una forma bastant oberta, lliure, suggerent, tal i com entenc que és aquest barri, ingovernable i ple d'elements inesperats i que s'escapen de la lògica hegemònica. Vaig intentar que aquesta forma irreverent contaminés l'escriptura. Parlo del «llibret original» perquè durant el procés de composició l'Arnau ha anat canviat coses, algunes que per a mi eren molt importants, imprescindibles, d'altres que tenen a veure amb qüestions més rítmiques, musicals. També he de dir que ha fet una feina de composició titànica, que s'ha deixat l'ànima i que he acabat acceptant que els canvis del llibret van en la direcció de millorar la composició operística. A l'inici, ho vaig viure com una mena de dol, ho vaig patir i, fins i tot, em vaig enfadar. Finalment, he acabat assumint que el món de l'òpera és realment molt complex. He hagut de renunciar a algunes maneres de fer personals i a algunes de les meves idees originals però, de vegades, també pot resultar saludable allunyar-se una mica del centre, observar i escoltar els altres, malgrat no hi estigués el tot d'acord. Al cap i a la fi, aquest projecte és una «òpera comunitària» i apel·la a tot un equip de gent, a una varietat de veus i de maneres de fer. Cadascú ha anat posant el seu granet de sorra, i és natural que alguns se sentin més identificats que d'altres amb el resultat final.

Aprofito per recuperar un comentari que he fet abans sobre la tasca de l'art comunitari. He dit que sovint aquesta mena de propostes d'art social o creació comunitària m'han fet sentir certa incomoditat. No voldria generalitzar, només advertir el perill que hi ha a voler classificar i convertir en tendència processos artístics que sovint passen per llocs més «ingovernables», inclassificables i impossibles d'avaluar. Recupero un *tuit* de fa molt i que ja he citat en altres ocasions, no diré l'autor, només transcriuré part del seu contingut: «Hola, gestors culturals: proposar als artistes que facin projectes que “comuniquin” missatges “socials” és el mateix que demanar a un metge que reparteixi estampetes de sants a la consulta. No és art: és propaganda. No és una sinergia: és extorsió».

Gràcies a l'equip del Liceu per deixar-me desitjar, confondre'm, entrar en contradicció, discutir i somiar durant aquest procés d'escriptura. La feina col·lectiva té sentit quan la veu pròpia no queda asfixiada i quan l'art no s'instrumentalitza. Durant l'escriptura, insisteixo, he gaudit en majúscules, he après de cada persona que he entrevistat, m'he barallat amb les rimes, els símbols, amb cada paraula i idea... El resultat final és part d'un llarg viatge on hi participa molta gent i on espero que quedi un bon ressò del meu primer impuls. Els llibretistes

son els grans desconeguts dins el món operístic, normalment son noms gairebé oblidats. No és una qüestió d'egos, però aprofito aquest escrit per reivindicar una tasca importantíssima, no es tracta només de reivindicar la persona que posa un títol, crea uns personatges o un argument, sinó de reivindicar aquella que fa néixer tot un món.

Fragment del llibre *Temporada d'òpera 22/23* publicat per Amics del Liceu.

La gata perduda, **una faula amb el** **Raval**

Ricard Soler Mallol

Envoltat per un equip de luxe, he tingut el repte de dirigir *La gata perduda*, un projecte que vol unir dos elements heterogenis com són el Raval i el Gran Teatre del Liceu en una òpera de nova creació. El llibret i la composició ens proposen una faula, un conte: un felí ha desaparegut i cal buscar-lo pel barri. A través de la ficció, amb un to de *thriller*, amb humor i ple de simbologia, aquesta peça presenta la idiosincràsia del Raval i de la ciutat. Per tal que aquesta història pugi a l'escenari, hem ideat un projecte comunitari amb la col·laboració de més de 400 ciutadans i ciutadanes del Raval tant sobre l'escenari com entre bambolines. Aquest és el repte.

La gata perduda ens presenta una tensió tradicional en el món de l'òpera entre el dalt i el baix, entre el poder i el poble. El poder, simbolitzat per un magnat ambiciós i ostentós, vol posar el Raval sota el seu control, un Raval operístic format per un cor colossal de veïns i veïnes del barri. Tres personatges extravagants i de vis còmica són la mà dreta d'aquest poder capritxós. Junts intenten domesticar el barri i convertir-lo en un museu global, transformar-lo urbanísticament per, en definitiva, desurbanitzar-lo, és a dir, desproveir-lo de la vida urbana que hi radica. El Raval, esperonat pel personatge del secretari del magnat, un ciutadà del barri que treballa pel poder, intenta oposar-se i fer front a les ingerències dels poderosos. El llibret de la Victoria Szpunberg ens presenta un món globalitzat, on les conseqüències d'un sistema regit pel benefici econòmic impacten clarament i de manera directa sobre la població, sobre els barris, sobre la vida dels seus ciutadans i ciutadanes.

Raval ve de l'àrab Ravad, «afores». El Raval és un barri fora muralles, el barri del port de Barcelona, un espai al marge, espai frontera, espai marginal, l'espai de la ignomínia... Al llarg de la història del Raval, l'anomenat barri xino o districte cinquè, ha estat un espai anhelat i detestat. En les darreres dècades, el barri ha estat objecte d'operacions urbanístiques successives amb la voluntat de manipular-lo i dominar-lo. A l'escenari hem representat el barri com un espai en construcció, un solar en obres símbol dels múltiples intents de redefinir el Raval des de l'arquitectura per part del poder. Un poder que hem situat en un palau flotant, una plataforma per sobre de tot i de tothom, des de la qual es vol controlar, transformar o sanear el barri.

Però el barri és la seva gent. La seva idiosincràsia, allò que el defineix, és el seu teixit social, les relacions entre les persones, entre les diferents comunitats que hi habiten, les trobades a l'espai públic, a les cantonades, a la Rambla, als locals i a les botigues... A l'escenari, més de 300 persones són el Raval, el cor d'aquesta òpera, i cadascuna porta un retrat d'un altre veí o veïna del Raval que proposa un efecte multiplicador de cares: el que defineix un barri i el seu tarannà és la vida i les persones que en

[Tornar a l'índex](#)

formen part. El Raval és un dels barris amb més teixit social i amb més associacions ciutadanes d'Europa.

Per acollir aquest extraordinari Cor del Raval, l'escenari del Liceu és també una plaça: un espai públic per a tots i totes, un espai de trobada per explicar-vos aquest conte. La història ens és presentada com una aventura que ens endinsa pel laberint de persones, carrerons, portes, locals i racons del Raval. Escènica i coreogràficament també volem retre un homenatge al barri, un dels districtes amb més història de Barcelona, viatjant-hi gràcies a les intrigues de la trama.

Imatge co-creada entre estudiants de l'Escola Massana i creatius del CO.Sínia

Vehiculat per una felina de caire simbòlic, l'autora ens proposa que, almenys aquesta vegada, la ficció tingui un final alliberador: l'essència del barri és més forta que les ingerències del poder sobre aquest. El Raval és un barri inescrutable que per fer front al poder, canvia, evoluciona, es transforma, muta i s'adapta sense oblidar. El Raval és indomable com *La gata perduda*, una gata ravalera, fugissera, empoderada i lliure.

Durant tot el projecte ens hem deixat portar per aquest esperit alliberador i aquest caràcter de benvolença de *La gata perduda* i hem volgut diluir les fronteres, fer porosa la barrera arquitectònica que sovint representa un edifici com el Gran Teatre del Liceu. Hem intentat que l'auditori de La Rambla sigui la casa d'acollida de tots els ciutadans i les ciutadanes que han fet possible que el Raval pugui a l'escenari i que el Liceu miri el barri. Esperem que, almenys mentre duri aquesta funció, el Liceu i el Raval se sentin més a prop.

[Tornar a l'índex](#)

Imatge co-creada entre estudiants de l'Escola Massana i creatius del CO.Sínia

El Raval: un barri amb un gran talent artístic i comunitari

Quan el mes d'octubre del 2018 ens van convocar a una reunió al Gran Teatre del Liceu per parlar d'un projecte comunitari que volien engegar i en el qual volien implicar el barri i la Fundació, no ens podíem arribar a imaginar tot el que això significaria. "Volem fer una òpera comunitària", ens van dir. La idea de participar en un projecte com aquest, amb la implicació de la majoria de veïns, veïnes, entitats, col·lectius i associacions de tot el barri, ens va semblar meravellosa i, sobretot, un gran repte. Però la nostra sorpresa encara va ser més gran quan vam saber que la volien muntar des de zero: és a dir, la música, el llibret, la posada en escena... tot es cocrearia amb la col·laboració del barri. Seria una òpera de nova creació que parlaria del Raval, de la seva gent, del seu dia a dia. Una ficció en la qual el barri seria el protagonista.

Només el fet de promoure i d'aconseguir la participació de la major quantitat possible de persones en una òpera ens va semblar, en un inici, una mica complicat d'assolir, i fer-la des de zero encara ens va semblar més difícil. Com es faria? De què parlaria? Què explicaria del barri? Qui

Imatge co-creada entre estudiants de l'Escola Massana i creatius del CO.Sínia

hi participaria? Van ser molts els interrogants que se'ns van plantejar en aquell primer moment, interrogants que aleshores no podien tenir resposta.

Però a Tot Raval, que fa 20 anys que treballa conjuntament per millorar la qualitat de vida al barri, teníem molt clar que el repte d'acompanyar el projecte que ens proposava el Gran Teatre del Liceu valia la pena: no només permetria obrir les seves portes al barri i fer-lo més accessible per a moltes persones, sinó que, alhora, ajudaria a construir un relat sobre el que el barri ha decidit ser i ha volgut mostrar de si mateix. I això, amb la participació d'una institució amb una qualitat artística excel·lent com el Gran Teatre del Liceu, havia de ser garantia d'èxit.

Han estat quatre anys d'una tasca àrdua i amb una pandèmia pel mig. Hem donat a conèixer el projecte en els diferents espais en els quals participem. Hem connectat col·lectius, associacions i entitats amb el Gran Teatre del Liceu i hem contribuït encara més a augmentar la seva relació amb el teixit associatiu i veïnal del Raval.

Des d'un inici, el procés ha suposat un aprenentatge mutu: el vessant artístic i el vessant comunitari han anat de bracet des del primer moment. Veïns i veïnes del barri i algunes persones referents d'entitats i col·lectius del Raval han conversat amb l'autora del llibret, Victoria Szpunberg; Arnau Tordera, el compositor de la música de l'òpera, va passejar pels carrers del barri per sentir-ne el "so", ple de riquesa i de diversitat; la dissenyadora del vestuari, Montse Amenós, va conèixer entitats i col·lectius que feien de la costura la seva manera de viure. I, així, en cada part del procés creatiu s'hi ha anat implicant el barri a diferents nivells. N'és un exemple la participació de 270 cantaires que provenen de les diferents corals del barri i que ens van oferir un petit tast de l'òpera durant el Festival de Cultura Raval(s); les més de 250 persones que han prestat el seu rostre en diverses sessions fotogràfiques com a part del procés artístic, o els i les artistes del grafit que, acompanyats de jovent del barri, han participat en l'escenografia. Podríem omplir pàgines i pàgines explicant com s'han involucrat moltíssimes persones en aquest projecte, persones unides per un punt comú: mostrar l'estimació i la implicació que tenen envers el seu barri, tantes vegades estigmatitzat. Un barri ple de creativitat, de diversitat, d'història, de solidaritat comunitària...

Hem viscut de ben a prop la implicació de l'equip de persones que lideren el projecte des del Liceu. Hem vist com col·laboraven de cor amb el barri, amb el convenciment que es tractava d'una oportunitat única per seguir creixent comunitàriament. Ara bé, no tot han estat flors i violes: en un projecte tan gran i amb tantes arestes és normal que

sorgeixin complicacions, dubtes, la sensació que no s'avança... però al final, amb l'esforç de molta gent, ha sortit endavant i hem superat tots els obstacles de la millor manera en què ho hem pogut fer, sempre amb l'honestedat al capdavant.

“Teníem molt clar que el repte d'acompanyar el projecte que ens proposava el Gran Teatre del Liceu valia la pena: no només permetria obrir les seves portes al barri i fer-lo més accessible per a moltes persones, sinó que, ahora, ajudaria a construir un relat sobre el que el barri ha decidit ser i ha volgut mostrar de si mateix.”

Som conscients que segurament ens deixem moltes persones i molts col·lectius amb nom propi amb aquestes paraules. De ben segur que les coneixereu i a una bona part les veureu a sobre de l'escenari. La resta és darrere les bambolines.

Gràcies a totes i a tots per voler formar part d'aquest projecte i per la dedicació. I gràcies al Gran Teatre del Liceu per involucrar-nos-hi i per pensar que tenia sentit que la nostra tasca comunitària en formés part.

Avui podem dir alt, clar i amb orgull: “Ben amunt l'empenta veïnal, som la gent, som del Raval”.

Us convidem a gaudir i descobrir el Raval amb uns altres ulls. Que comenci la funció.

[Tornar a l'índex](#)

Imatge co-creada entre estudiants de l'Escola Massana i creatius del CO.Sínia

L'estranya parella

François Matarasso

31 de juliol de 2022

A l'obra de teatre *The Odd Couple* (L'estranya parella), escrita per Neil Simon i estrenada a Broadway, dos homes divorciats decideixen compartir un apartament. Per descomptat, no són aptes per viure junts. En Fèlix, meticulós i neuròtic, i l'Òscar, despreocupat i desordenat, no se suporten mútuament. És un argument dramàtic simple, un fet memorable per les grans interpretacions de Jack Lemmon i Walter Matthau, que van protagonitzar la pel·lícula del 1968. I com moltes històries senzilles, *L'estranya parella* inclou una moral subtil, ja que l'Òscar i en Fèlix aprenen l'un de l'altre a trobar l'equilibri per a una vida més feliç.

Però la vida és més complicada que les obres de teatre, i quan em vaig assabentar per primera vegada del pla del Liceu de cocrear una òpera amb els veïns del Raval, admeto que tenia dubtes sobre el resultat. Hi podria haver un aparellament més estrany que aquest? D'una banda, l'històric temple de l'alta cultura de la ciutat, amb totes les seves tradicions i codis formals, i, de l'altra, el seu barri més animat i variat, estimat i incomprès alhora. Què tenen en comú? Què s'han de dir l'un a l'altre, o a la ciutat de Barcelona?

“A *La gata perduda*, l'heroi no és un duc ni una princesa; ni tan sols és una persona: és el Raval, totes les persones i coses que pertanyen a aquesta comunitat diversa, complexa i plena de vida, simbolitzada per la gata..”

Va ser més que suficient. Suficient per omplir quatre anys llargs d'exploració, en els quals cada part va descobrir la vida quotidiana i la creativitat artística de l'altra. Suficient per mantenir-los units durant la pandèmia i malgrat els seus enormes problemes. Suficient per crear un espectacle que celebra l'esperit del Raval amb l'esperit de l'òpera i a través d'aquesta. Suficient per demostrar que, com a éssers humans, sempre tenim més coses en comú que les que ens separen.

Res d'això no va ser fàcil. Res d'això no s'ha de donar per descomptat. Avui, quan per fi arribem a la destinació d'aquest llarg viatge, és

[Tornar a l'índex](#)

Figurins de Montse Aménos per als cors de *La gata perduda*

important reconèixer alguns dels recursos que ho han fet possible. El primer, i potser el més rellevant, ha estat la voluntat de totes les parts de reconèixer les bones intencions de l'altra. Fins i tot quan la idea d'una òpera comunitària era vague, i el procés, incert, la gent es va mostrar confiada en el fet que tot es fes amb bones intencions. I la base d'això era el respecte sincer i mutu. L'òpera es va apropar a la comunitat amb el cor obert, disposada a compartir els seus recursos i talents i a rebre els recursos i talents de la comunitat. El Raval va respondre amb el mateix esperit, confiant en el Liceu per portar a bon port el vaixell que havia avarat.

També va ser essencial la decisió de crear una nova òpera, una història del Raval, formada per la gent del barri. A *La gata perduda*, l'heroi no és un duc ni una princesa; ni tan sols és una persona: és el Raval, totes les persones i coses que pertanyen a aquesta comunitat diversa, complexa i plena de vida, simbolitzada per la gata. En la majoria de les òperes destaquen els solistes: aquí és el cor. El Raval canta, pinta, cus, construeix, balla. Sempre ho ha fet per a si mateix, compartint l'alegria de la creació. A *La gata perduda* ho fa per a tota la ciutat, amb el reforç dels recursos del Liceu. El Raval és l'heroi d'aquesta nit.

Res d'això no ha estat senzill ni fàcil (però sovint ha estat molt divertit).

Com en Fèlix, l'òpera ha après a relaxar-se i a adaptar els seus hàbits i expectatives a la realitat viscuda al Raval. El procés de producció s'ha redissenyat perquè la gent el pugui compatibilitzar amb la feina, els estudis i les obligacions quotidianes. S'han qüestionat i enriquit les idees establertes sobre l'art i l'estètica. Hi ha més maneres de commoure'ns

[Tornar a l'índex](#)

amb la música de les que coneixíem, i n'hi ha d'altres que encara no hem descobert.

I com l'Òscar, el Raval ha descobert com d'amunt es pot arribar amb guies experimentats que coneixen les muntanyes de la mateixa manera que d'altres coneixen els seus carrers. És una idea fantàstica pujar a l'escenari del Liceu i cantar a més de dues mil persones. És un assoliment extraordinari guiar la gent a través dels processos que els permeten fer-ho per primera vegada. Junts, això és el que fan el Liceu i el Raval aquesta nit, i és pura alegria escoltar i veure la seva cocreació.

És cert que al principi tenia dubtes sobre aquest procés. Fa quaranta anys que ajudo artistes professionals i no professionals a crear junts, però no he participat mai en res tan ambiciós com aquest projecte. Sé com n'és d'emocionant i de gratificant la cocreació, però també sé quins són els riscos enormes que comporta. És fàcil donar l'aparença d'igualtat en la cocreació mentre els professionals mantenen el control. Si *La gata perduda* ha evitat amb tant d'èxit aquest perill, és pel respecte que cadascú ha donat a l'experiència, la perspectiva i els dons creatius de l'altre.

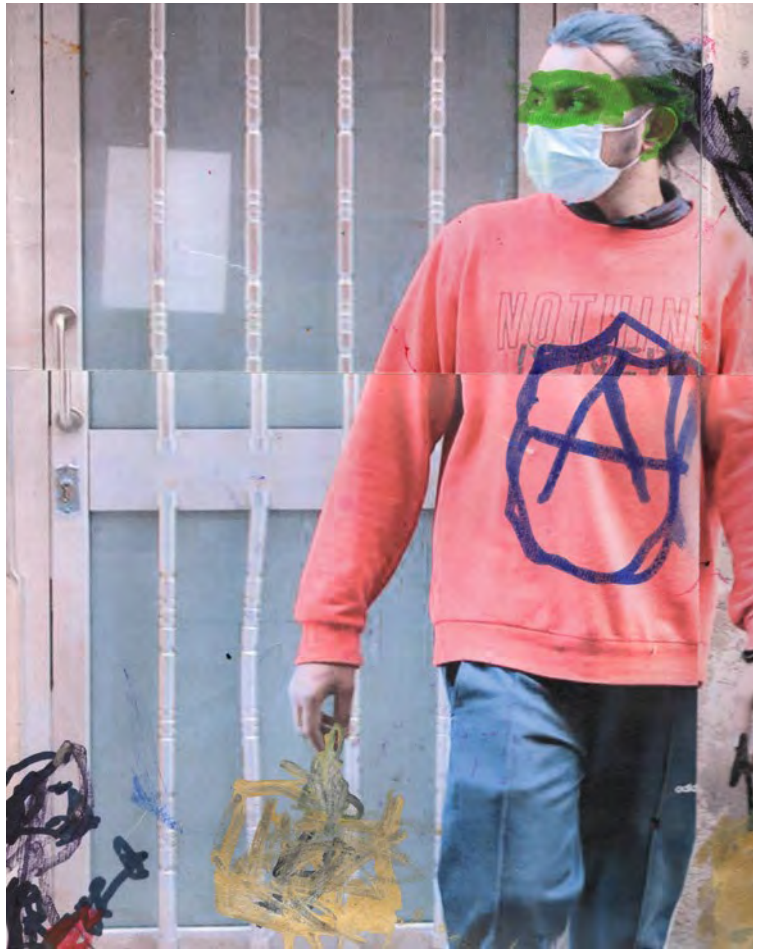
Ni el Liceu ni el Raval seran els mateixos després de *La gata perduda*. Tampoc no ho serà el públic. I tampoc, crec, ho serà l'art de l'òpera.

Figurins de Montse Amenós per als cors de *La gata perduda*

[Tornar a l'índex](#)

Imatge co-creada entre estudiants de l'Escola Massana i creatius del C.O.Sínia

ENTREVISTA

Arnau Tordera I

“La gata perduda demostra el caràcter bel·ligerant i combatiu del Raval”

Gran Teatre del Liceu. Conegut al nostre país per ser el líder del grup Obeses, el cantant i compositor de Tona debuta al Gran Teatre del Liceu amb un projecte ambiciós, una òpera participativa i comunitària. Parlem amb Arnau Tordera just en el tram final de creació de *La gata perduda*. El procés de crear una òpera és llarg, però quan t'arriba l'encàrrec?

Arnau Tordera I: Devia ser el 2018, quan estava cursant un màster a la UB de música com a art interdisciplinari. Una de les activitats que hi havia era anar a veure una òpera al Liceu. Vàrem anar amb tot el grup de la classe al Liceu i, en un moment donat, m'apareixen dos homes, en Valentí Oviedo (director general del Liceu) i en Toni Pallès (Director dels departaments musical, educatiu i social), i em comenten que feia una setmana que estaven parlant de mi (per la meua sorpresa i la de la resta de la classe), que tenien això en ment; havien fet alguna consulta sobre qui podia posar música a un projecte tan singular com aquest i hi havia el meu nom sobre la taula. I a partir d'aquí, en vàrem anar parlant en un miler de reunions successives i el projecte va engagar sumant-m'hi a mi com a compositor. Va ser així, una qüestió fortuïta pròpiament al Liceu i en el marc justament d'una formació acadèmica d'àmbit operístic.

És el projecte més ambiciós que has fet al llarg de la teua carrera?

Sí, sens dubte! I diria que en tots els aspectes de l'ambició possible: per la gesta de compondre una òpera, que en ella mateixa ja és una gesta. Durant aquests anys m'he adonat del procés que en cas que algú faci una òpera dolentíssima, igualment es mereix un reconeixement. Perquè el sol fet d'arribar-la a fer és un trajecte vital realment extraordinari en el sentit de la implicació que comporta. També per la durada: són pràcticament dues hores de música simfonico coral, per tant, estem parlant d'una partitura d'extensió enorme. I, finalment, per la dimensió que té el projecte: la vinculació amb més de 500 persones de tot el barri que hi acabin col·laborant, tan si són a escena com si no.

Aquesta òpera té certes característiques que la fan especial; en particular, pel fet que és una òpera participativa i comunitària, com es visibilitza en el teu projecte?

L'òpera, la trama de l'òpera, el sentit de l'òpera i la construcció que té l'òpera s'expliquen precisament pel fet que des d'un inici s'ha plantejat com una creació comunitària a moltes mans. El que s'ha potenciat en tot moment és que la gent en formés part, però no només com a objecte passiu, sinó com un element actiu en tots els sentits: des del punt de vista de la creació, de la inspiració de la trama, dels personatges, del rol que assumeix el cor en aquesta òpera, que és un rol protagonista. Al final, tota aquesta qüestió ha emergit de la naturalesa pròpia del fet comunitari.

Centrem-nos en l'obra. De què parla *La gata perduda*?

De manera molt sintètica, *La gata perduda* demostra el caràcter bel·ligerant i combatiu del Raval. Per explicar això, la Victoria va elaborar una espècie de conte fantasiós en el qual a través de la ficció emergeixen situacions que ens ensenyen aquest caràcter, aquesta essència indomable que té el Raval. En definitiva, parla del poder indomable d'aquest barri, que no se subordina a cap element extern i que, malgrat que s'hagi intentat de manera recurrent al llarg de la història, no només en els temps recents, sinó si tires enrere, ho vas veient de manera constant i permanent, és un barri singular en aquest sentit, i té aquest caràcter combatiu i bel·ligerant que d'alguna manera s'ha volgut representar a l'obra.

“Podríem dir que melòdicament estic més vinculat a la qüestió italiana o mediterrània que a la germànica”

Tu ets de Tona, no sé si et sents més proper al Raval després d'aquest projecte...

Sí, jo fa tres anys que la meva ment és al bell mig del Raval. No hi he arribat a viure, volia fer una immersió realment al Raval, estar-hi vivint un parell o tres de mesos mentre escrivia l'inici de la partitura. Però, malauradament, en aquest moment vital va aparèixer la pandèmia i tots aquests plans que hi havia previstos es van evaporar. Però, de tota manera, mentalment fa tres anys que visc al Raval i realment m'he submergit al barri. Com a persona no barcelonina, per mi Barcelona és pròpiament el Raval, és aquesta zona. La relació principal que he tingut com a estranger, diguéssim, amb Barcelona també és aquest barri. Al final, la meva visió de Barcelona passa directament per aquesta realitat.

La música l'has compost tu, però el llibret és de Victoria Szpunberg. Com ha anat el procés de treball a quatre mans?

Bé, un projecte creatiu que fas amb altres persones sempre és més complicat que si el fas tu sol, però per una qüestió simplement de relacions humanes, d'arribar a acords... La dificultat principal amb què m'he trobat és que la Victoria va elaborar un text teatral i a l'hora de traslladar el seu pensament teatral al món musical va ser complicat per la naturalesa de la disciplina i dels dos gèneres, que tenen molts punts de connexió, però a vegades tenen funcionaments o mecanismes que jo conec, perquè soc músic i sé com funcionen i sé el poder que té la música en certs moments. Sovint costava de trobar la comprensió del món teatral cap al món musical. Però al final aquesta tensió és la tensió de la història de l'òpera, entre els llibretistes i els compositors. Però bé, al final hem aconseguit un punt mig entre les dues visions, les dues concepcions de l'obra, i crec que tots dos estem satisfets.

Has tingut algun referent en l'àmbit de l'òpera *clàssica* per compondre aquesta òpera?

Sí, és essencial! Aquests tòtems operístics són una referència en tot moment. De fet, justament hi ha una cita a Verdi i una altra a Rossini i a Wagner a l'òpera. Sense que se'm malinterpreti ni es consideri una insolència, he partit de la concepció contínua wagneriana, però la concepció melòdica és molt més mediterrània. He fugit completament dels recitatius i he optat per un altre tipus de recursos. Així, doncs, podríem dir que melòdicament estic més vinculat a la qüestió italiana o mediterrània que a la germànica, tot i que la concepció global de l'obra probablement és més germànica.

D'alguna manera trobarem connexió entre la música de *La gata perduda* amb la música que fas per *Obeses*?

A veure, no són mons diferents, perquè al final són obres meves i, per tant, les uneix un pensament estètic, un gust, una tècnica i una manera de comprendre la música singular que és la meua.

En algun moment has tingut la temptació de participar com a cantant en aquest projecte?

Sí, l'he tingut en tot moment i, de fet, vaig escriure una petita aparició pensant que la faria jo. Però tampoc ho vaig dir a ningú i, al final, com que és una òpera comunitària, vaig cedir aquest honor a una altra persona que ho farà fantàsticament bé. Però sí, haig de dir que sí, que en tot moment vaig concebre un petit moment com a *cameo* del compositor dins l'òpera, però al final tu has de conèixer el context en el qual es desenvolupa l'obra, i en una òpera comunitària no robaré l'oportunitat que hi aparegui una persona que és del Raval i que té una vinculació amb el barri. Per tant, li he cedit aquest honor sense cap problema.

Què significa per a tu poder estrenar una òpera en un teatre com el Liceu?

Això és com un regal, com un cop de sort inesperat que et passa de manera fortuïta, no saps ben bé per quin seguit de caramboles. És quelcom en què ni havia somniat. Hi ha coses que ja ni hi somnies perquè són impossibles que passin. Doncs mira, això ha passat, s'han confabulat els astres i l'he acabat! Serà un honor immens, un plaer poder-ho fer, i espero que sigui l'inici d'un camí no només meu, sinó de compositors contemporanis i autòctons de tenir aquesta oportunitat. Cal ressaltar que és una òpera majoritàriament en català. Evidentment, hi ha altres idiomes, perquè estem parlant del Raval i la qüestió multilingüística és latent, però l'òpera és en català. Per tant, espero que sigui l'inici d'una cosa contínua que es vagi desenvolupant al llarg dels anys.

**“Espero que sigui
l’inici d’un camí no
només meu, sinó
de compositors
contemporanis i
autòctons de tenir
aquesta oportunitat”**

Imatge co-creada entre estudiants de l'Escola Massana i creatius del CO.Sínia

Biografies

Equip artístic

Alfons Reverté

Director musical

Nascut a Barcelona, es titulà al Conservatori Superior Municipal de Música de Barcelona en les especialitats de clarinet, solfeig, harmonia, composició, instrumentació i direcció d'orquestra, tot ampliant estudis de direcció d'orquestra a Anglaterra amb George Hurst. Des del 1986 és membre de l'Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya (OBC) i de diversos grups de cambra. Ha dirigit, entre d'altres, l'OBC, les orquestres simfòniques de Tenerife, la Corunya, de les Balears, del Vallès, la Pablo Sarasate de Pamplona, així com la Banda Municipal de Barcelona. L'any 1999 fou nomenat director assistent de l'OBC, càrrec que ocupà fins a l'any 2002, en què esdevingué director titular i artístic de l'Orquestra Simfònica Julià Carbonell de les Terres de Lleida (OJC). Així mateix, ha estat director convidat de l'Orquestra Sinfónica de Salta (Argentina), de l'Orquestra del Mittelsächsisches Theater de Freiberg (Alemanya), Cappella Gedanensis de Gdansk (Polònia), Orquestra Simfònica d'Uppsala (Suècia) i la de la Ràdio de Sofia (Bulgària), entre d'altres. Recentment ha estat nomenat director titular i artístic de l'Orquestra Sinfónica de San Juan (Argentina).

Debutà al Gran Teatre del Liceu la temporada 2010/11 amb *El retablo de Maese Pedro* i abans havia estat assistent musical a *Turandot* (2008/09), *Król Roger* i *Il trovatore* (2009/10).

Cristina Colomer

Coordinació de cors

Cursa els seus estudis musicals superiors al Conservatori Superior de Música del Liceu. És professora de piano de l'Escola de Músics i JPC des de l'any 2000 i actualment n'és la cap d'estudis. Directora de corals dels centres públics i concertats del projecte Els cors de Ciutat Vella. Compon i arranja obres per a les seves corals infantils i d'adults, així com també per a l'espectacle *Love&Rock*, del projecte Clavé XXI del Palau de la Música Catalana. És cocreadora del projecte *Musikal Project*, fundadora i directora coral de *TrencaCors* i *Musicals' Choir* i directora actual de l'Agrupació Coral i Recreativa Les Flors de Maig.

Debuta al Gran Teatre del Liceu.

Ricard Soler Mallol

Director d'escena

Director i dramaturg, viu a cavall entre Barcelona i Mont-real, on va estudiar, gràcies a una beca d'excel·lència, un màster en teatre. També és llicenciat en Direcció Escènica i Dramatúrgia per l'Institut del Teatre de Barcelona, llicenciat en Matemàtiques i enginyer superior en Telecomunicacions per la Universitat Politècnica de Catalunya i graduat en flauta de bec pel Conservatori Superior Municipal de Música de Barcelona. Igualment, és membre fundador de la companyia Obskené. Ha presentat més d'una dotzena d'espectacles en els àmbits del teatre de sala, teatre de carrer, circ i música. Entre les seves creacions més recents trobem *Intersections* (Mont-real, 2019) i *Fuenteovejuna, breve tratado sobre las ovejas domésticas*, una versió contemporània del clàssic de Lope de Vega reconegut amb diversos premis, entre els quals hi ha el Max com a millor adaptació de l'any i el premi al millor espectacle del Festival de Teatre Clàssic de Mèxic.

Debuta al Gran Teatre del Liceu.

Arnau Tordera I

Compositor

Format com a compositor a l'Escola Superior de Música de Catalunya (ESMUC), amb el mestratge d'Albert Guinovart, com a guitarrista clàssic i elèctric es va formar al Conservatori de Vic i al Taller de Músics, respectivament. I com a cantant, a l'Escola Aules, amb Daniel Anglès. També és llicenciat en Filosofia per la UAB. És el cantant, guitarrista i compositor del grup Obeses. Ha estrenat un concert simfònic amb la Banda Municipal de Barcelona i cor a L'Auditori de Barcelona i va compondre i protagonitzar l'òpera rock *Verdaguer, ombres i maduixes*. Darrerament, també ha enregistrat la seva cantata infantil *La màquina del temps*, conjuntament amb el Secretariat de Corals Infants de Catalunya. En el terreny compositiu ha escrit obres per al Cor de Cambra de l'Auditori Enric Granados, l'Orquestra de Cambra Terrassa 48, Camerata 432, Vespres d'Arnadí i l'Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya (OBC), i les seves peces s'han interpretat a L'Auditori de Barcelona, el Gran Teatre del Liceu i el Palau de la Música Catalana, entre d'altres.

Debutà al Gran Teatre del Liceu la temporada 2017-2018 amb *Paganini Terminator* en el marc de l'Off Liceu - Diàlegs musicals al Foyer del Teatre.

Victoria Szpunberg

Llibretista

Dramaturga i professora de dramaturgia a l'Institut del Teatre i a l'Escola Superior de Coreografia de Barcelona. L'any 2000 fou convidada a la Residència Internacional del Royal Court Theatre amb la seva primera obra. A partir d'aquell moment, les seves obres s'han estrenat a diversos festivals i teatres nacionals i internacionals. A banda de la seva carrera com a autora, ha col·laborat amb diferents coreògrafs, ha signat dramaturgies i adaptacions teatrals, ha treballat com a directora i ha escrit peces per a ràdio i instal·lacions sonores. També ha participat en projectes de teatre i educació i ha estat col·laboradora de l'escola de teatre social Patothom. El 2013 va rebre el Premi Max a l'autoria teatral catalana. Entre les seves obres destaquen *Entre aquí y allá —Lo que dura un paseo* (RESAD de Madrid, Royal Court de Londres, 2000), *Esthetic Paradise* (Sala Beckett-Festival Grec, 2004), *La màquina de parlar* (Sala Beckett, 2007; El Maldà, 2017) i *El meu avi no va anar a Cuba* (Festival Grec – Sala Beckett, 2008), entre d'altres.

Debutà al Gran Teatre del Liceu la temporada 2020-2021 amb *Sis solos soles*.

Adrià Pinar

Escenògraf

Llicenciat en Escenografia i Il·luminació per l'Institut del Teatre de Barcelona, màster en Projectes Cinematogràfics i graduat superior en Realització d'Audiovisuals i Espectacles. A banda, s'ha format en escultura, fotografia, electrònica i circ fent diversos cursos i projectes. Actualment treballa en diferents companyies i produccions teatrals com a escenògraf, il·luminador i coordinador tècnic, i disposa d'un taller de construcció i espai de creació propis on pot experimentar amb materials i proporcions reals alhora que desenvolupa els seus projectes. Ha col·laborat amb directors com Ricard Soler, Sergi Ots, Nau Albet i Marcel Borràs, Joan Arqué, Israel Solà, Joan Yago, Ferran Carvajal, Jordi Aspa, Carme Portacelli, Jesús Nieto, Judith Pujol, Juan Pablo Miranda i Tuixén Benet, entre d'altres.

Debuta al Gran Teatre del Liceu.

Tuixén Benet

Coreògrafa

Directora i coreògrafa barcelonina resident a Los Angeles. Després de treballar com a coreògrafa en escena i audiovisual, s'ha centrat en la direcció de pel·lícules experimentals. *Aloma i Mila*, *Lazarus* i *Solució per a la Tristesia* s'han projectat al Cinedans Fest, el Leeds International Film Festival o el Palm Springs ShortFest. Ha estat nominada en múltiples ocasions a millor coreografia als UK Music Video Awards per la col·laboració amb artistes com Tame Impala, Polo & Pan o Two Door Cinema Club. Va dirigir l'espectacle de la gira mundial de Javiera Mena i va ser codirectora de la companyia Les filles Föllén, premi Nous Talents per l'Associació de Professionals de Dansa de Catalunya, amb actuacions al Mercat de les Flors, el Museu d'Art Contemporani de Barcelona, el KUMU Art Museu d'Estònia o el Zoofest de Montreal. Es graduà en Coreografia i Tècniques d'Interpretació a l'Institut del Teatre i té un màster en Direcció de Cinema a la California Institute of the Arts, on ara exerceix la docència.

Debuta al Gran Teatre del Liceu.

Anna Macau

Coreògrafa i ballarina

Resident entre Barcelona i Madrid. Es va graduar en Dansa contemporània al Conservatori de l'Institut del Teatre, i té formació en Arts Visuals, Educació i Gestió Cultural.

Dirigeix el projecte Silver Drops Dansa i té una àmplia trajectòria com a coreògrafa en el món audiovisual. Col·laboradora de DadàBarcelona conceb el moviment a partir d'una mirada oberta i pluridisciplinària.

Montse Amenós

Disseny de vestuari

Autora de més d'un centenar d'escenografies i dissenys de vestuari per al teatre, el cinema i la museografia, elaborats al llarg dels darrers 40 anys. La seva trajectòria va estar lligada a la companyia Dagoll Dagoll durant gairebé dues dècades en les quals, juntament amb Isidre Prunés, va ser responsable de totes les escenografies i els vestuaris, des d'*Antaviana* fins a *T'odio amor meu*. Després hi ha seguit col·laborant en diversos espectacles, com *Scaramouche* i els nous muntatges de *Mar i cel*. Ha treballat amb la majoria de directors i directores del país, i d'una manera molt freqüent ho va fer amb Adolfo Marsillach, i també en els darrers espectacles de Carles Santos: *Chicha Montenegro*, *Shubertnacles humits* i *Patetisme il·lustrat*. Darrerament, ha dissenyat el vestuari d'*Els Jocs florals de Canprosa* i *La Rambla de les Floristes*, espectacles dirigits per Jordi Prat i Coll al TNC. Debuta al Gran Teatre del Liceu.

Debuta al Gran Teatre del Liceu.

María de la Cámara i Gabriel Paré (Cube.bz)

Il·luminadors

María de la Cámara i Gabriel Paré es dediquen, des de mitjan anys noranta, al desenvolupament de les arts aplicades a l'àmbit de l'espai. Tenen formació en arts visuals, teatre i arquitectura i són llicenciats per l'ESAD en l'especialitat d'Escenografia i Il·luminació. La seva tasca destaca per la recerca contínua en els camps de l'espai, la llum i els objectes que l'ocupen, amb l'actitud transgressora que comporta situar-se als límits de la parateatralitat. El caràcter conciliador entre espai i llum es converteix en base de creació i aplicació en els seus muntatges. Són professors en màsters i postgraus per a la Universitat Politècnica de Catalunya i l'Escola Elisava de Barcelona, a més de professors titulars del Grau en Arts Escèniques de l'Escola Universitària Eram. Han estat nominats a premis com els Gaudí i els Goya, i diversos del seus muntatges han estat guardonats amb premis com els FAD, Butaca, Ciutat de Barcelona o El Premi de la Crítica 2016 per la seva col·laboració amb diverses companyies de dansa.

Miquel Àngel Raió

Videocreador

La seva activitat professional està centrada actualment en la videocreació per a teatre de text, òpera, dansa i circ. Ha treballat com a realitzador de publicitat, sobretot, per a les productores Ovideo i Picnic. Ha dirigit diversos documentals que s'han presentat al festival de Màlaga i Memorigame de Reus. Des de l'any 2009 dirigeix la companyia L'aviador, de la qual és membre cofundador. També és autor de diversos textos teatrals com *Els accidents del Petit Príncep* o *Cristalls irisats de plàstic xinès*. També dedica una part del seu temps a la docència, impartint classes de manera regular a l'escola de cinema Bande à Part de Barcelona, a més de fer tallers o formacions a Barcelona, Mallorca, Costa Rica i Colòmbia.

Debutà al Gran Teatre del Liceu la temporada 2018-2019 amb *L'enigma di Lea*.

Pau Armengol

Magnat. Baríton.

Nascut a Sabadell, s'ha format vocalment amb Carlos Chausson. A més, ha rebut lliçons de Jaume Aragall, Eva Mei, Celso Albelo, Mariella Devia o Plácido Domingo. Després d'obtenir el títol de doctor en Química Teòrica i Computacional per la UAB, debutà a Sabadell amb el rol de Leporello (*Don Giovanni*) i, posteriorment, fou seleccionat pel Centre de Perfeccionament Plácido Domingo del Palau de les Arts de València. Ha desenvolupat els rols de Leporello i Don Giovanni (*Don Giovanni*), Figaro (*Le nozze di Figaro*), Dulcamara (*L'elisir d'amore*), Colas (*Bastien und Bastienne*), Frank (*Die Fledermaus*), Sagrestano (*Tosca*), The Baritone (*The Four-Note Opera*) i Martino (*L'occasione fa il ladro*), entre d'altres. En el camp de l'oratori i el lied, ha debutat en el concert inaugural del Festival Life Victoria 2020 com a Life New Artist i ha estat seleccionat com a perceptor de la Salvat Beca Bach 2020 creada per la Fundació Salvat. Ha estat dirigit per mestres com Karl-Friedrich Beringer, Roberto Abbado o Plácido Domingo.

Debutà al Gran Teatre del Liceu la temporada 2021-2022 amb *La flauta màgica*.

Joan Sácz

Secretari

Graduat en Art Dramàtic per l'Institut del Teatre, ha participat en múltiples espectacles familiars, els més recents dels quals són *On és la fada Alegria?* (quatre temporades, als teatres Capitol i Aquitània) i *Hansel i Gretel* (amb el qual ha fet funcions arreu d'Espanya amb La Roda Produccions). També ha actuat als escenaris de Barcelona, tant en comèdies musicals (*El futbol és així, de Gai; Bed and Breakfast; De 9 a 5; Records a Broadway; Mistela; Candela; Sarsuela; Doo Wop Club, i El Poliamor és així, de complicat*) com en monòlegs més dramàtics (*Les històries de l'avi Josep*). L'any 2021 va ser nominat als Premis Butaca, a la categoria de millor actor de musical.

Debuta al Gran Teatre del Liceu.

Rocío Martínez

Arquitecta. Soprano

Ha participat en nombroses produccions com *Così fan tutte* (Despina), *La serva padrona* (Serpina), *La flauta màgica* (Reina de la Nit i Papagena), *Les contes d'Hoffmann* (Olympia i Antonia), *Le nozze di Figaro* (Susanna), *Esposalles al monestir* (Lauretta), *Iphigénie en Tauride* (primera sacerdotessa i dona grega) al costat de Plácido Domingo, *L'arbore di Diana* (Diana), *Don Gil de Alcalá* (Niña estrella), *Don Pasquale* (Norina), *Carmen* (Frasquita), *Marina* (Marina), *Doña Francisquita* (Francisquita), *Orfeo et Euridice* (Amore), *Das Liebesverbot* (Dorella) i *Il combattimento di Tancredi e Clorinda* (Clorinda). Ha cantat en teatres i auditoris com l'Auditorio Nacional de Madrid, el Palau de les Arts de València, el Teatro Massimo Bellini de Catània, el Teatro de la Maestranza de Sevilla, així com a les ciutats de Sant Genís de Fontanes, Niça, Los Angeles, Minnesota i Washington.

Debutà al Gran Teatre del Liceu la temporada 2016-2017 amb *Le nozze di Figaro*, per bé que ha participat en diversos espectacles del Petit Liceu i edicions de l'Off Liceu-Diàlegs musicals.

Marta Infante

Curadora. Mezzosoprano.

Nascuda a Lleida, estudià cant a la Universitat d'Ostrava (República Txeca). La seva trajectòria musical s'ha centrat, sobretot, en el terreny simfònic, amb especial atenció a la música antiga, fet que li ha permès actuar en els principals auditoris i festivals espanyols, però també a l'Amèrica del Sud, l'Orient Mitjà i el Japó. Ha treballat amb directors com Víctor Pablo Pérez, Aldo Ceccato, Leon Botstein, Edmon Colomer, Carlos Kalmar, Kees Bakels, Ottavio Dantone, Paul Goodwin, Enrico Onoffri i Vaclav Luks, entre d'altres, mestres que l'han dirigida amb orquestres com la Nacional d'Espanya, l'Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya (OBC), la de RTVE, la de la Comunitat de Madrid, l'Orquestra Simfònica de Madrid, la Nacional d'El Salvador; a més de grups com La Caravaggia, l'Orquestra Barroca de Sevilla, La Capilla Real de Madrid, Capella de Ministrers, Collegium 1704 (Txèquia) i Anthonello (Japó).

Debutà al Gran Teatre del Liceu la temporada 2018-2019 amb *L'enigma di Lea*, i hi ha tornat amb *La flauta màgica* (2021-2022).

Albert Casals

Detectiu. Tenor.

Nascut a Barcelona, començà els estudis musicals a l'Escolania de Montserrat. Posteriorment, i compaginant-ho amb la carrera d'Enginyeria Tècnica de Telecomunicacions, inicià els estudis de cant amb els professors Xavier Torra i Joaquim Proubasta, i més tard amb Mariella Devia, Viorica Cortez, Carlos Chausson i Dalmau González. Començà la seva etapa professional cantant al Cor de Cambra del Palau de la Música. Ha actuat en teatres i auditoris com el Gran Teatre del Liceu, Teatro Real de Madrid, Auditori de Barcelona, Palau de la Música Catalana de Barcelona, Auditorio Nacional de Madrid, Teatro Campoamor d'Oviedo, Teatro Arriaga de Bilbao, Auditori de Saragossa, Teatre La Faràndula de Sabadell i Teatre Verdi de Trieste, entre d'altres.

Debutà al Gran Teatre del Liceu la temporada 2010-2011 amb *El retablo de Maese Pedro*, tot i que abans ja havia cantat *La venta focs* al Petit Liceu (2008-2009), i hi ha tornat amb *Pagliacci* (2010-2011), *Il turco in Italia* (2012-2013), *Il prigionero* (2013-2014), *Lucia di Lammermoor* (2015-2016), *Il trovatore*, *Macbeth* (2016-2017), *Luisa Miller* (2018-2019) i *La flauta màgica* (2021-2022).

Dianne Ico

La gata

Cantant i actriu nascuda a Barcelona, de pares filipins. Professionalment formada en el cant, es va especialitzar en la tècnica barroca i lírica des del 2016. Després de participar en el programa *Got Talent Espanya* i passar a la final amb un botó daurat, va debutar en el món musical com a Serena Katz a *Fama, el musical*, produïda per Smedia i Coco Comín, que després d'estrenar-se al Teatre Apolo va passar a la Gran Via de Madrid el 2022. Actualment representa el personatge de Nala a *El rey león*, al Teatre Lope de Vega de Madrid.

Debuta al Gran Teatre del Liceu.

Óscar Peñarroya

El camell del Raval

Nascut a Barcelona el 1974, és compositor, pianista i director musical. Obtingué el títol superior de Composició al Conservatori de Badalona i cursà estudis de piano, contrabaix, direcció coral i composició per a cinema.

Ha compost la música de sintonies, audiovisuals i esdeveniments corporatius, documentals i obres de concert. Cal destacar *El Bosc de Farucàrun*, òpera guanyadora del concurs Òpera a Secundària organitzat pel Gran Teatre del Liceu i el Teatre Lliure, entre d'altres, i la cantata *Virtual* dins del projecte Cantània, que es va estrenar a l'Auditori l'any passat.

En el món del teatre musical, ha escrit la música de *L'apassionant carrera artística* de Marta Gelibert, *Per molts anys* i *París* i ha arranjat la música de *Babet* i *La filla del mar*.

És el creador i director musical del projecte "El musical participatiu" que organitza l'Obra Social la Caixa i que s'ha representat per tot Espanya des del 2012 fins al 2019.

És director de diversos cors, entre els quals hi ha el Cor Drassanes, que també participa en *La gata perduda*.

Cors

Agrupació Coral i Recreativa les Flors de Maig

Directora: Cristina Colomer

Associació Carabutsí

Director: Sam Garcia

Cor de Dones de Xamfrà

Directora: Magalí Sala

Cor Drassanes

Director: Óscar Peñarroya

Cor Turull

Director: Manel García

Coro Kudyapi

Director: Arnel Germán

Dona Gòspel

Directora: Núria Guasch

El Cor Canta

Directors: Elisenda Carrasco, Eva Martínez
y Jordi Lluch

Grup Mon Raval

Directora: Susana Magich

KorraVal Evolution

Directora: Sandra Calisto

Musical's Choir

Directora: Cristina Colomer

Societat Coral Girasol

Director: Daniel Palomino

TrecaCors i Cor dels Invisibles

Directora: Cristina Colomer

Entitats

Agents mediadors

Més de 250 entitats i associacions configuren el barri, però no tothom hi està representat. Els centres d'atenció primària CAP Drassanes (EAP Raval Sud) i CAP Dr. Lluís Sayé (EAP Raval Nord) i les biblioteques Gòtic-Andreu Nin i Sant Pau-Santa Creu han estat claus per arribar a persones diverses i a títol individual i explorar amb elles possibles vincles de dinamització o participació a l'òpera.

Centre ocupacional Sínia

Servei d'atenció diürna destinat a l'atenció de persones amb diversitat funcional. Amb l'objectiu de millorar la qualitat de vida de les persones ateses i afavorir la seva autonomia, s'ofereixen projectes per a desenvolupar les seves inquietuds. Elena Carcedo, Jaume Solé, Jordi Desquens i Oriol MB, amb l'acompanyament de Roseta Marí i Valle Grande, són els artistes creadors dels 4 cartells, juntament amb estudiants de l'Escola Massana.

El lloc de la dona

Centre d'atenció social de la congregació religiosa de Germanes Oblates del Santíssim Redemptor que acompanya dones en contextos de prostitució i/o en situació d'exclusió social amb serveis d'acollida, atenció sociosanitària, psico-social i inserció laboral. Sota el seu paraigües, Dona Kolors, firma de roba que ofereix una oportunitat laboral a aquestes dones, és artífex de la confecció del vestuari dels solistes de l'òpera. Igualment, Dona Gòspel, grup coral nascut a l'entitat, és un dels cors del Cor del Raval de *La gata perduda*.

Casal de barri del Raval

Equipament municipal destinat a l'acolliment, la participació comunitària i la convivència que recolza les activitats que tinguin per objectiu la vida associativa i el desenvolupament socio-cultural. Espai actiu en el procés creatiu de l'òpera: participació d'alguns dels seus professionals en les entrevistes realitzades per la dramaturga Victòria Szpunberg, lloc d'assaig del Coro Kudyapi i espai d'acollida de les fotografies al veïnatge pel vestuari del Cor del Raval dutes a terme per les estudiants de la Facultat de Comunicació Blanquerna-URL Anna Gil, Clara Soto i Martha Jordan i l'artista Jordi Guillumet.

Cors del Raval

Poder el personatge més important d'aquesta òpera, el Cor del Raval està configurat per 11 cors amateurs del barri que d'una manera apassionada, il·lusionada i entregada, han estat capaços de crear un únic personatge vigorós, a pesar de les diferències intrínseques de cada formació. Ensembles petits en nombre de cantaires però no en importància, com Societat Coral Girasol, o de grans com Drassanes; de gent jove com Cor Turull, i de molt jove com Musicals' Choir o Coro Kudyapi; formacions només de veus femenines com KorraVal Evolution, Dona Gòspel o el Cor de Dones de Xamfrà, i cors arrellats al barri com Grup Mon Raval, Agrupació coral i recreativa Les Flors de Maig o TrencaCors. Des del mes d'octubre de 2021, assajant per separat, cadascú amb llurs directors, sota l'atenta coordinació de Cristina Colomer i compartint les partitures i els àudios a través de l'eina tecnològica Traction co-creation space, per iniciar, al febrer 2022, l'aventura col·lectiva de trobar-se i de conjuntament començar a donar forma a aquest rol. Descobrir-se, barrejar-se, sumar i fer realitat la cohesió de 250 veus que simbolitzen la força d'un barri.

Escola Collaso i Gil

Centre d'ensenyament públic dels cicles d'Educació Infantil i Primària situada al costat de l'antic monestir benedictí de Sant Pau del Camp que duu el nom del polític i filantrop català Josep Collaso i Gil. L'escola es va començar a construir l'any 1932 i l'any 1935 va obrir les seves portes. A *La gata perduda* ha estat espai fonamental d'assaig dels cors durant el període comprès entre els mesos de febrer i setembre de 2022.

François Matarasso

François Matarasso és un artista comunitari, escriptor, investigador, consultor i autor d'*A Restless Art* (Londres, 2019), un llibre que analitza, tant des de l'estudi acurat com des de l'experiència vital de l'autor, la història, la teoria i la pràctica de l'art participatiu. A més, és un dels 9 partners del projecte europeu TRACTION: Opera Co-creation for social transformation, un projecte que ha rebut finançament del programa de recerca i innovació Horizon 2020 de la Unió Europea en virtut del Grant agreement ID: 870610. A TRACTION, François Matarasso ha estat còmplice i guia dels projectes artístics del Gran Teatre del Liceu, Irish National Opera (INO) i Sociedade Artística Musical dos Pousos

Fundació Tot Raval

Formada per una cinquantena d'entitats socials, centres educatius, institucions culturals, associacions comercials i persones vinculades al Raval que treballa en xarxa per millorar la cohesió social, la convivència i la qualitat de vida al barri, així com per fomentar el sentiment de pertinença a un dels barris més densament poblats i més diversos de Barcelona. A l'òpera, peça clau en el procés de descoberta, treball d'aproximació i vincle amb els agents de l'entorn, facilitant l'accés a contactes i entitats, vinculant espais comunitaris per tal d'explicar el projecte i conceptualitzar-lo i acompanyant des de l'inici i al llarg de tot el procés el barri i el Liceu en el mutu reconeixement.

Escola Massana. Centre d'art i disseny

Centre municipal d'Art i Disseny de Barcelona amb una pedagogia que situa l'alumne com a epicentre de l'aprenentatge. Juntament amb creatius del C.O. Sínia, les alumnes Aina Andrés, Alba Abellán, Alba Castelló, Alba Panyella, Ariadna Planchart, Joana Massó, Montserrat Calle i Sílvia Rosell, són les autores dels 4 cartells de l'òpera, amb el suport de l'artista Curro Claret i la supervisió de Diego Ramos. A més, els alumnes d'escultura Albert Gràcia, Elena Villalba, Marianna Bellmunt i Samuel Colominas, sota l'atenta mirada de Joan Navarro, han col·laborat en la creació de l'element escenogràfic de la comparsa de la gata de l'artista José Menchero.

Fundació Conservatori del Liceu

És la institució d'ensenyament musical més antiga de la ciutat i veritable bressol dels ensenyaments musicals a Catalunya. Uneix l'aspiració a l'excel·lència artística amb una consciència social que es manifesta en múltiples projectes per fer de la Música una eina de cohesió i millora de la societat.

Des de la seva creació l'any 1837 ha ofert ensenyaments en tots els nivells i estils musicals, que inclouen actualment el Jazz, la Música moderna i el Flamenc, a més de la Música clàssica. De les seves aules han sortit molts dels músics més destacats del país, com Montserrat Caballé, Victòria de los Àngeles o Joan Guinjoan.

L'orquestra de *La gata perduda* està formada per alumnes del Centre Superior de la Fundació Conservatori Liceu.

Impulsem S.C.C.L.

Cooperativa d'iniciativa social sense ànim de lucre ubicada al Raval que treballa per a la millora de la qualitat de vida de les persones, desenvolupant accions integradores en els àmbits educatiu, social, laboral i formatiu. Abdelaziz M., Ahmad Jumaa A., Ahmed A., Aissa M., Ayoub M., Bouba D., Hamisi S., José Manuel G., Paolo Q., Seydou D. i Soleymane S., són estudiants del mòdul de pintura i autors del treball de fondeig i de l'aplicació del vernís del terra de l'escenografia d'aquesta òpera, sota la tutorització d'Alejandro C.

Escola de Músics i JPC

Centre de formació musical amb 30 anys de trajectòria que ofereix un ensenyament actiu i obert a alumnes de totes les edats, nivells, aptituds, condicions i orígens. Els seus professionals transmeten la seva passió per la música de manera entenedora i des de la convicció del seu poder transformador i de motor de canvi social i individual. En aquesta òpera, Cristina Colomer, cap d'estudis de l'escola, és la coordinadora de tots els cors i directora directa de Musicals' Choir, TrencaCors i l'Agrupació Coral i Recreativa Les Flors de Maig.

Street Art Barcelona

Plataforma col·laborativa d'artistes i comissariats per al foment de la creació amb voluntat de transformació social. Realitza activitats relacionades amb l'art urbà com la gestió i producció del projecte Arnau Gallery. Antoine Careil de Street Art Barcelona és el comissari de la intervenció artística del terra de l'escenografia duta a terme per 6 artistes de l'art urbà vinculats amb el Raval: Eledu, JLoca, Kenor, Morcky, Musa i Nemo.

José Martínez López-Menchero (José Menchero)

Pintor i escenògraf. Estudia Belles Arts a París. Soci fundador de la companyia Danat Danza, durant dotze anys realitza totes les escenografies de la companyia. Ha treballat amb les companyies Lanònima Imperial, La Fanfarra i d'Herta Frankel. El 1994 rep la Medalla de Plata al Mèrit de les Belles Arts. Disseny d'espais al Festival de la Mercè Barcelona. Cavalcada de Reis de Barcelona. Construcció de carrosses i elements d'atrezzo Mon lliure, disseny i realització d'escenaris. Espectacle de poesia "Veus paral·leles" Mostra de poetes. A l'òpera, autor de l'element escenogràfic de la comparsa de la gata en col·laboració d'estudiants d'escultura de l'Escola Massana.

Servei de meditació comunitària i intercultural de Ciutat Vella

Servei que depèn del Districte de Ciutat Vella (Ajuntament de Barcelona). Els mediadors Archana Deb, Arnel Germán, Asma Ochan i Azim Razzaq i voluntaris com Cipriano de Guzmán Jr., Soumaya Ben Yahya, Sandra Sotelo, Antonio Montalvan, Lamia Osman, Dianne Ico o Mohammad Ekhlas, són els autors dels àudios en bengalí, àrab, urdú i tagalog del butlletí informatiu de *La gata perduda*, amb l'objectiu de facilitar la comprensió del text de la publicació mensual en altres llengües parlades al barri del Raval.

Taller de Músics

El Taller de Músics és molt més que una escola pionera en la difusió del jazz, el flamenco i les músiques populars modernes. Des de la seva fundació l'any 1979 al barri del Raval de Barcelona, ha construït un sistema propi d'educació, creació, producció i difusió musicals. És un projecte integral i únic d'acompanyament artístic que té l'objectiu de portar els estudiants de l'aula a l'escenari a través de l'art, la creativitat, l'espontaneïtat i la il·lusió per la música. El Taller de Músics aporta a l'òpera joves talents de la música que estudien a les seves aules. Formen part del projecte intervenint com a músics de carrer a l'òpera i com a Cor heavy-punk.

TRACTION Opera Co-creation for a social transformation

“TRACTION Opera Co-creation for a social transformation”, és un consorci de 9 socis europeus que junts i durant tres anys, hem fet realitat la creació tres projectes operístics de nova creació explorant noves maneres de fer òpera amb comunitats gràcies a la utilització de tecnologia innovadora per connectar artistes i públic. Els projectes són: *O TEMPO (SOMOS NÓS)*, un projecte de la Sociedade Artística Musical Dos Pousos (SAMP) fet amb interns de la presó juvenil de Leiria (Portugal), *Out of the ordinary/As an nGnách*, òpera comunitària de realitat virtual feta amb comunitats rurals d'Irlanda, de l'Òpera Nacional Irlandesa (INO) i *La gata perduda*. El projecte està liderat per Vicomtech (País Basc), i la resta de socis són François Matarasso, Dublin City University (DCU), Netherlands Foundation of Scientific Research Institutes (NWO-I), la Universitat Autònoma de Barcelona (UAB) i Virtual Reality Ireland (VRI). TRACTION està finançat pel programa Horizon 2020 de la UE Europea en virtut del Grant agreement ID: 870610 i s'ha executat del 2020 al 2022.

Xamfrà, Centre de Música i Escena del Raval

Centre de música i escena del Raval de Barcelona que usa la música, el teatre i la dansa com a eines de participació i inclusió social. Generadors de processos de desenvolupament artístic comunitari que avancen en la corresponsabilització social d'iniciatives que garanteixen l'accés a la pràctica artística de persones de totes les edats, amb especial atenció a les persones i col·lectius en risc d'exclusió social. El Cor de Dones de Xamfrà és un dels 11 cors que interpreta el rol del Cor del Raval a *La gata perduda* des de ben inici del projecte.

Top Manta

Cooperativa de treball associat sense ànim de lucre, amb un estret vincle amb el Raval. El seu objecte social és l'impuls d'un projecte d'autoocupació de persones que han viscut un procés migratori i d'afavorir la seva inserció laboral. Realitza, entre d'altres, activitats relacionades amb l'acabament de tèxtils, serveis de costura i estampació. Autors de la confecció de més de 700 peces del vestuari del Cor del Raval.

Veïnes i veïns del barri del Raval

Veïnes i veïns del barri del Raval i/o persones individuals que “viuen” d'una manera àmplia el Raval, i que, des de les seves experiències vitals, són coneixedores del barri, han participat en el projecte al llarg del seu desenvolupament: Entrevistats per Victòria Szpunberg, el testimoni dels quals ha estat font de coneixement sobre la història i la realitat del barri o bé, font d'inspiració per a l'escriptura de la ficció del llibret original: Antònia Raya, Blanca, César Martínez, Charo de la Calle, Elena Varela, Emilio Ros-Fàbregas, Francesca Ubach, Gloria, Hajar Hoummi, Isabel Gutsens (Déborah la Pícara), Javed Mughal, Javier Alegría, Jesús Floro, Joan Tomàs, José Domínguez, José Pardo-Tomás, Juan Francisco Gibaja Bao, Leandro Crespo, Lluís Trepal, Manuel Delgado, Michael Haram, Najat Essafi, Puri, Sam Garcia, Santiago Higuera i Sonja Poehlmann. D'altres, són 260 veïns i veïnes que s'han fotografiat per tal que el seu retrat aparegui imprès al vestuari del Cor del Raval, multiplicant així l'empremta veïnal a l'òpera.

Eva García (ComuArt)

És experta en creació artística comunitària i col·laborativa. Durant deu anys ha estat directora artística i de continguts de les Jornadas de artes escénicas e inclusión social de l'INAEM. Va ser comissària del programa municipal barcelonès Art i Part i coorganitzadora de la II Escola d'estiu d'arts comunitàries de l'ICAF. Treballa conjuntament amb l'equip del Liceu per la definició de la línia de produccions operístiques comunitàries “Òpera Prima” i per desenvolupar el primer projecte al Raval, *La gata perduda*.

“Alguna vegada ho vas intentar? Alguna vegada vas fracassar? Tant se val. Intenta-ho de nou. Fracassa de nou. Fracassa millor.”

Samuel Beckett,
Worstward Ho (Rumb a pitjor), 1983

[Tornar a l'índex](#)

Direcció

Nora Farrés

Coordinació

Irene Calvís, Sònia Cañas, Helena Escobar

Continguts

Albert Galceran

Col·laboradors en aquest programa

Víctor García de Gomar, Albert Galceran, Ricard Soler Malloj, François Matarasso, Victòria Szpunberg, Arnau Tordera I, Fundació Tot Raval

Disseny original

Bakoom Studio

Disseny

Minimilks

Impressió

Prisma Artes Graficas, S.L.

Dipòsit Legal

B 19095-2022

Copyright 2022:

Gran Teatre del Liceu sobre tots els articles d'aquest programa i fotografies pròpies

Informació sobre publicitat i Programa de Patrocini i mecenatge

liceubarcelona.cat / mecenas@liceubarcelona.cat / 93 485 86 31

Comentaris i suggeriments

edicions@liceubarcelona.cat

La Fundació del Gran Teatre del Liceu és membre de

El Gran Teatre del Liceu ha obtingut les certificacions

EMAS (Eco Management and Audit Scheme)

ISO 14001 (Sistema de gestió ambiental)

ISO 50001 (Sistema de gestió energètica)

Distintiu de garantia de qualitat ambiental

Liceu

175

175

Opera
Barcelona